

Zlatý pásek

Zpravodaj
Obecního úřadu
Němčice

• ZIMA 2007 •
• ROČNÍK V •

Vychází pro
osady
Němčice, Zhoř, Člupek, Pudilka

Slovo Starosty

Vážení spoluobčané,
a je to opět tady, blíží se konec roku a také dlouho očekávané Vánoce. Řekl bych, že nám ten letošní rok, rok 2007, pěkně rychle utekl, ostatně jako každý rok. Začíná mi to připadat všechno nějaké rychlejší, a kolikrát si říkám, že je čas, když už ne se zastavit, tak alespoň trochu přibrzdit, vždyť si ten mamon s sebou nevezmeme, ani tu cestovní spořitelni knížku si nevezmeme, respektive nám ji na tu poslední cestu nenechají, jak řekl jeden nejmenovaný klasik v jedné nejmenované divadelní hře jednoho z českých nejmenovaných velikánů, tedy Jára Cimrmana.

Letošní rok byl podřízen provedení vlastní rekonstrukce čistírny odpadních vod v Němčicích (ČOV), a bylo tak završeno několikaleté úsilí.

Ono se to nezdá, ale vlastní realizace stavby obvykle není tak náročná, jako její příprava. Na všechno musíme dělat poptávkové, výběrové řízení, na zpracovatele projektové dokumentace, obsahující i získání územního rozhodnutí a stavebního povolení, na dodavatele vlastní stavby, atd. Dále bývá dobrým zvykem zajistit si odborný dozor a samozřejmě především peníze. Je to dost náročné, ale správné, protože hospodaříme na obci s veřejnými prostředky, a kontrolní prvek je v těchto případech nezbytný. Mohu dnes konstatovat, že spolupráce všech zainteresovaných účastníků na rekonstrukci naší ČOV byla na velmi dobré a profesionální úrovni. Stavbu provedl Vakstav Jablonné nad Orlicí, technický dozor obce zajistil Jafis Litomyšl. Kolaudace proběhla 30.10. 2007 s konstatováním, že je vše, až na drobnosti, provedeno dle schválené PD. ČOV je uvedena do zkušebního provozu, který potrvá ještě celý příští rok, tedy do 31.12. 2008. Následně bude provoz vyhodnocen a zařízení bude uvedeno do trvalého provozu, kde budou stanoveny závazné objemové a koncentrační limity pro vypouštění vyčištěných odpadních vod zpět do vodního toku. Každý z nás by měl mít na paměti, že záchod není odpadkový koš, a že spoustu věcí do stoky nepatří. Že tomu tak v mnoha případech, ale bohužel je, se přesvědčuje obsluha ČOV denně. A o tom, že všechno to, co občané spláchnou do záchodové mísy, se nám objeví na česlech, hrubém předčistění se mohli přesvědčit i ti z vás, kteří využili našeho pozvání a dne 15.12. 2007 se zúčastnili „Dne otevřených dveří na ČOV v Němčicích“. Doufám, že se prohlídka všem návštěvníkům líbila a již vědí, kde jsme utratili těch 5.106.000,- Kč. Věřte mi, byla to dobrá investice a velmi mnoho z mých kolegů starostů nám opravdu, a velmi upřímně závidí. Máme se opravdu čím chlubit, máme odkanalizováno 93% objektů v místních částech obce, a to v Němčicích a Člupku. V ostatních částech obce Němčice, tj. Zhoří, Pudilce a Podrybníku se napojení na stávající splaškovou kanalizaci zatím nepředpokládá, a to především díky velké finanční náročnosti. V těchto částech obce bude vypouštění odpadních vod směřováno do nepropustných jímek na vyvážení, do septiků a domovních čistíren odpadních vod, které by mělo být ošetřeno platným vodoprávním rozhodnutím (vydá odbor životního prostředí MěÚ Litomyšl). Pro tyto občany mám dobrou zprávu, že obsahy jímek a septiků lze dovést již na naší ČOV, kde je připravena jímka pro postupné přečerpávání těchto kalů do vlastních, pracovních nádrží ČOV. Dovoz zajistí ZD Sloupnice po dohodě. Cena za likvidaci m3 těchto kalů ještě není stanovena, ale stane se v nejbližší době. Rekonstrukce ČOV vlastně v širším pohledu završila i postupné budování kanalizačních sběračů v naší obci, s kterým bylo započato za našich předchůdců, ještě před rokem 1990. Největší část kanalizace byla vybudována v 1. polovině 90. let, kdy byla realizována III. Stavba (střed obce Němčice) a IV. Stavba (Člupek). Pak již byly postupně dostavovány další kanalizační stoky v obou částech obce, což vlastně trvá dodnes. Jsem opravdu rád, že to, co jiné teprve čeká, máme my již úspěšně za sebou a poděkování patří

všem těm, kteří se na výstavbě kanalizace a ČOV v Němčicích nějakým způsobem podíleli. Neumím si dost dobře představit, jak bychom celou stavbu v současných cenách vůbec zainvestovali. Nedivím se vráskám na čelech jiných starostů, jedná se o velmi vysoké částky, řádově v mnoha desítkách milionů Kč. Také ty neustále zmiňované peníze z EU nejsou všelékem na všechno. Vždy zbývá nějaká část na dofinancování o kterou se má podělit stát, kraj a žádající obec a nejedná se ani v tomto případě o malé peníze (obvykle 15-20 % z finální investiční částky). Budme rádi, že tato problematika je pro nás relativně úspěšně zvládnutá a važme si toho co máme, byť jsme měli dost dlouho nepořádek po obci. Ale snad by se to již mělo jen zlepšovat. Musíme již konečně dodělat chodník v Němčicích a veřejná prostranství ve všech největších částech obce, tedy v Němčicích, Člupku a Zhoří. Byly také zahájeny přípravné práce pro zpracování projektové dokumentace na výstavbu chodníku ve Zhoří. Ještě bych chtěl využít této příležitosti a požádat – vyzvat VŠECHNY OBČANY, kteří mají do kanalizace zavedeny dešťové svody a zaústěny kanály na odvod povrchových vod, aby všechna tyto zařízení odpojili a nepouštěli nám dešťové a další povrchové vody do obecní kanalizace, nemá přece smysl čistit čistou vodu a zbytečně nám to prodražuje a znepříjemňuje provoz na ČOV. Všem, kteří nám vyjdou vstříc předem děkuji. Taky myslím, že je to dost drahá kratochvíle, pouštět drahou vodu do kanalizace. Tato problematika bude řešena i v nově zpracovávaném kanalizačním řádu, kde budou stanoveny i postihy za jeho porušování. Závěrem ke kanalizaci a ČOV chci ještě připomenout aktuální otázku stočného. Jenom ten, kdo kanalizační přípojku nemá, zná skutečnou cenu a problematiku likvidace odpadních vod. Mám na mysli řádného občana (nikoliv raubíře, kteří mají např. trubky do příkopu či potoka, což by mělo také skončit, vodní zákon platí pro všechny a jsou tam i dost masné sankce, doporučuji nepodceňovat, jednou může přijít den,), kteří disponují nepropustnou jímkou, kterou mu musí dopravce legálně někam odvést, správně na dostupnou ČOV. Náklady na vyvážení a uložení 1 fekálního vozu (tedy asi cca 8 m³) se pohybují někde okolo 2.000,- Kč. Počítejte sami, a teď by takový fekál měl odvést klidně až 3x ročně, i vícekrát. Stále si myslíte, že schválených 9,50 Kč / m³ (úhrada pouze provozních nákladů) respektive vypočítaných 16,50 Kč / m³ (úhrada provozních nákladů a nákladů na reprodukci) je hodné? Např. u průměrné spotřeby 100-150 m³ / rok. To už nechám na každém z vás, ale každé pohodlí něco stojí a mít kanalizaci pohodlné je. Představte se ještě jeden aspekt, jedna nejmenovaná obec má spočítané náklady na výstavbu kanalizace okolo 150 mil Kč, předpokládaná výše vodného a stočného se pohybuje nad hranici 50 Kč, a to tu kanalizaci a ČOV mají teprve stavět.

Když jsme již teď u peněz, zajisté jste někde v tisku a mediích zaslechli něco o změně rozpočtového určení daní, a o 4,6 mld. pro obce a města. Zůstaňme v klidu, pro naši obec se předpokládá navýšení daňových

Dovolujeme si pozvat všechny občany na

VII. Tradiční Obecní ples

který se koná

v sobotu 19.1.2008

v Kulturním domě v Němčicích

k tanci a poslechu hraje **PROXIMA** Vysoké Mýto

příjmů cca o 800 tisíc Kč, dobré, ale nic moc. Jedná se o peníze, které byly odebrány ministerstvem na účelové dotace právě pro obce a města. Takže stát to nestálo ani kačku, vlk se trochu nažral, ale koza je zase celá. Ale je to krok správným směrem. Jsou to ale jen drobky, a nebýt té „Zlínské iniciativy“ a podání žaloby na daňovou diskriminaci do Štrasburku, tak nevím. Lepší něco než nic, slibuje se daňová reforma, ale státu se obcím a krajům moc přidávat nechce. Kdo holt má peníze, má i moc, a o to jde především. Uvidíme, necháme se překvapit, ale moc optimisticky nejsem.

K protipovodňovým opatřením jenom krátce. Probíhají jednání s vlastníky o podmínkách smluv o budoucích kupních smlouvách. Po jednání na ředitelství Zemědělské a vodohospodářské právy (ZVHS) v Hradci Králové lze konstatovat, že je vše na dobré cestě. Máme podporu v územním plánu, ve zpracované studii záplavového území obce Němčice i v komplexnosti zpracovávaného projektu a dá se říci i ve stanovisku ZVHS. Doufám, že dojde ke dohodám ze zainteresovaných vlastníků dotčených pozemků a nebude nám pak již nic stát v cestě k podání žádosti o posouzení na ministerstvo zemědělství. Jestliže i toto posouzení bude kladné a dosažená kritéria nás posadí v žebříčku žádostí do jeho přední části, tak by se v roce 2008, nebo o rok později, již mohlo začít s vlastní realizací stavby – 1. etapy.

V neposlední řadě máme v zastupitelstvu již schválen pokyn pro sestavení podkladů pro výběrové řízení na dodavatele projektové dokumentace pro rekonstrukci vodovodu Němčice. Jsem rád, že jsme se dali i do této druhé, neméně důležité části vodního hospodářství v naší obci. Plány velké, uvidíme jak budeme úspěšní, jedná se o velké a samozřejmě i nákladné projekty. Doufám, že jejich případná realizace se nebude protahovat, tak dlouho, jako výstavba kanalizační sítě v obci. To rozhodně ne. Mělo by se jednat o

akce rozdělené maximálně do 2-3 let. Bylo by hezké mít vyřešeny po vodách splaškových i vody pitné a povrchové. Uděláme pro to vše co půjde.

Nezapomínejme ani na letité otázky nedostavěného sportovního zařízení a ne příliš dobrého stavu místních komunikací.

Tak se ohlídím zpět po napsaných řádcích a zjišťuji, že jsem se dnes v tom vodním hospodářství dost rozdováděl. Tak dále již ve stručnosti, aby v časopise zbylo místo i na jiné příspěvatele.

Dne 30.10.2007 proběhla schůze se složkami a organizacemi v obci pod vedením místostarosty p. M. Kadrmase, který má tuto problematiku ve svém rezortu. K této schůzce chci jen dodat, že proběhla velmi pragmaticky, v reálných cílech a požadavcích, za což všem účastníkům děkuji. Budeme se snažit všem vyjít maximálně vstříc.

S koncem roku přichází i období hodnocení a dalších příprav. Hodnocení činnosti v naší obci si nechám napíště, k dalším plánům jsem se již z části vyjádřil. Chtěli bychom se zaměřit hlavně na vzhled obce, spolupráci s občany, složkami a organizacemi v obci. Pokuhává nám také informovanost. Máme neustále co zlepšovat. Je to o práci a o čase, a jak jsem zmiňoval na začátku, měli bychom se lépe naučit hospodařit se svým, jednou nám naděleným časem. Je to věc každého z nás, někdo to umí a někdo zase ne. Tak zastavme se alespoň na chvíli, a když by to nemělo být na Vánoce, tak kdy jindy. Hoďme malicherné problémy na chvíli za hlavu a užijme se nadcházejících vánočních svátků plnými doušky. S přáním prožití pěkných svátečních, vánočních dnů se s vámi pro letošek loučím. Neobávejte se, už příští rok se opět setkáme na stránkách našeho Zlatého pásu.

- Ing. Josef Racek, starosta obce

Z jednání Obecního zastupitelstva

Obecní zastupitelstvo se v období 10/2007 - 12/2007 sešlo celkem 3x. Z přijatých usnesení vybíráme.

Zastupitelstvo obce Němčice schválilo

- uzavření dohody s OHGS v Ústí nad Orlicí na zpracování žádosti do ROP, pro dostavbu sportovního areálu v hodnotě cca. 4 mil Kč, dle předběžné nabídky na zpracování žádosti za cenu 172.550,- Kč (vč. DPH). Podrobnosti budou upřesněny ve smlouvě.
- cenu za **vodné** ve výši **24,5 Kč/m³** a cenu za **stočné** ve výši **9,50 Kč/ m³**, pro období od 1.10. 2007
- provozní řád vodovodu pro vodovod Němčice zpracovaný ORVOS Česká Třebová, schválila KHS, územní pracoviště Svitavy.
- pronájem místnosti nebytového prostoru v kulturním domě v Němčicích, v sousedství kadeřnictví, za obdobných podmínek jako u kadeřnictví, na dobu určitou, a to od 1.10. 2007 do 30.9. 2008, žádost č.j. 579/2007 z 14.9. 2007. Další v nájemní smlouvě.
- povolení výjimky z celkového počtu žáků 42 na 40 pro první stupeň ZŠ v Němčicích, žádost č.j. 582/2007 z 18.9. 2007
- požadavek na změnu druhu pozemku p.č. 321/3 v obci Němčice, k.ú. Němčice u České Třebové, ze současného druhu trvalého travního porostu na ostatní plochu a souhlasí se zábořem ZPF.
- vstup obce Němčice do sdružení místních samospráv České republiky a.s., podpis a podání přihlášky do sdružení.
- vydání povolení, rozhodnutí na provozování výherního hracího automatu v restauraci KD v Němčicích.
- příspěvek na zakoupení nového koberce do MŠ, žádost č.j. 608/2007 ze dne 26.9. 2007
- zásah do místní komunikace na Člupku, provedení výkopu pro zaústění svodu dešťových vod, vydáno rozhodnutí, žádost č.j. 635/2007 z 8.10. 2007
- snížení výše nájmu za pronájem restaurace KD v Němčicích, na částku 8.000 Kč/měsíc, od 1.11. 2007, žádost ze dne 16.9. 2007
- přijetí revolvingového úvěru ve výši 350.000,- Kč, na období 1 roku, od KB v Ústí nad Orlicí, pro překrytí případného dočasného nedostatku finančních prostředků. Dále schválilo zajištění úvěru podpisem 1 ks blankosměnky.
- pronájem části suterénu v čp. 23 v Němčicích, jako skladových prostor pro uložení nářadí a materiálů, na dobu 2 let od 1.11. 2007. Bližší v nájemní smlouvě. Žádost č.j. 646/2007 z 15.10. 2007
- pronájem čp. 102 ve Zhoří, jako prodejního skladu, na dobu 5 let od 1.3. 2008. Bližší v nájemní smlouvě. Žádost č.j. 645/2007 z 12.10. 2007.
- rozpočtovou změnu č. 2/2007 obce Němčice
- smlouvu na pronájem nebyt. prostor pro kadeřnictví v KD v Němčicích, na další rok. Bližší v nájemní smlouvě.
- smlouvu na pronájem nebyt. prostor pro masáže v KD v Němčicích, na

1 rok od 1.11. 2007. Bližší v nájemní smlouvě.

- rozpočtové provizorium pro hospodaření obce Němčice, od 1.1. 2008 do doby schválení rozpočtu na rok 2008, ve výši 1/12 výdajů dle skutečnosti roku 2007, pro měsíční výdaje po dobu provizoria.
- smlouvu o financování projektu: Nakládání s biologicky rozložitelným odpadem v Mikroregionu Litomyšlsko (partnerská smlouva) 38/07/BRKO.
- směnu pozemků v Němčicích, p.p. 94/4 za p.p. 110/1 (pozemek pod chodník)
- zpracování podkladů pro přípravu rekonstrukce vodovodu Němčice, pro územní řízení a územní rozhodnutí
- žádost MŠ v Němčicích na zkrácení pracovní doby po dobu nemoci p. V. Doležalové.
- žádost o prominutí nájmu za sál KD pro vánoční turnaj ve stolním tenise dne 29.12. 2007.
- příspěvek na ceny vánočního turnaje ve výši 500,- Kč
- následující obecně závazné vyhlášky obce Němčice :
 - č. 1/2007 o zrušení vyhlášky č. 2/2001, o čistotě obce, ze dne 7.8. 2001
 - č. 2/2007 kterou se stanoví pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství
 - č. 3/2007 o znaku a vlajce
 - č. 4/2007 o podmínkách spalování tuhých paliv v obci
 - č. 5/2007 o systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů vznikajících na území obce Němčice

Zastupitelstvo obce Němčice neschválilo

- pronájem místnosti, nebytového prostoru v čp. 107 v Němčicích, žádost č.j. 587/2007 z 18.9. 2007
- žádost o snížení výše nájmu za pronájem bytu v čp 26 ve Zhoří, žádost č.j. 602/2007
- žádost o prodej p.p. 727/1 a 725 v Němčicích, Člupku, k.ú. Němčice u České Třebové
- požadavek na úpravu povrchu obecní cesty p.p.č. 505 ve Zhoří dle žádosti č.j. 700/2007. Pro následující roky jsou již stanoveny komunikace pro opravy. Žádost bude zařazena do podmětů, požadavků na opravy místních komunikací.

-OÚ

Od 20.12.2007 do 3.1. 2008
bude na
Obecním úřadě
probíhat plánovaná vánoční
Dovolená

Od 1.1. 2008 bude **upravena**
provozní doba OÚ v Němčicích
Po, St 8:00 – 11:00, 13:00 – 17:00
Út 8:00 – 11:00, 13:00 – 14:30
Čt 8:00 – 11:00
Pá 8:00 – 11:00

Co patří a nepatří vesnickým starostům

Je celkem pochopitelné, že se starostové menších obcí bouří a dožadují se větších státních dotací do obecních rozpočtů. Příjmy z daní, o něž se dělili se státem, mají po reformě poněkud poklesnout, a tak chtějí nějaké nově, racionálnější uspořádání. Nic proti tomu. Mají pro to i mimořádně příznivé podmínky, ministrem financí je Miroslav Kalousek, tedy lidovec, a právě tato strana se opírá o hlasy venkovanů z významné míry a bez jejich podpory by těžko seděla ve vládě.

To, co požadují starostové zlínských obcí, však není logickou a oprávněnou ochranou vlastních zájmů či využitím politicky příznivého počasí, ale do nebe volající drzost. Představa, že dotace na občana obce Suchá Loz by měla být totožná se státním přidělem na občana Prahy, Brna či Plzně, je mírně řečeno nehorázná. Myšlenku, že by obce, jejichž občané požívají na nejrůznějších dávkách, obecních a krajských dotacích více, než kolik odvedou do společné státní kasy, měly dostávat násobně vyšší dotace, je třeba zavrhnout jako zvrhlu.

Nepochybně ekonomická výkonnost vesnice nikdy nemůže být srovnatelná s výkonností velkého města. Jistě je logické, když potřebu obyvatel menších obcí jsou ze státního rozpočtu sanovány více, než odpovídá tomu, kolik tyto občané do státní kasy odvedou. Chceme, aby se na venkově dobře žilo a rozdíl v životní úrovni obyvatel vesnice a města nebyl propastný. Přerozdělování směrem z Prahy na venkov je tudíž správné a zcela jednoznačně zdůvodnitelné. Všechno má však své meze. A ví to nakonec i ministr Kalousek, který nyní navrhuje systém, jenž malým obcím hodlá citelně přidat, ale na pilíře ekonomického rozvoje země fakticky nesahá.

Má to ale pořád jednu chybičku. Hříchem, který se v minulosti stal a zatím ho nikdo neholdá odestát, je skutečnost, že rozpočtové příjmy obcí fakticky nezávisí na ekonomické činnosti provozované v jejím katastru či na využití pozemků v okolí.

Je to mimochodem jeden z důvodů, proč je na venkově stále málo práce a ekonomické aktivity. Ono se to hezky mluví o zachování životního prostředí a svatého vesnického klidu. A pořádají se demonstrace proti nové skládce, skladišti vyhořelého jaderného paliva či americkému radaru, když obec dostane stejné peníze, ať už tam podobná provozovna stojí, či nestojí.

Žel, na Václaváku jaderné úložiště postavit nejde, ač by s tím většina Pražáků neměla žádný problém, protože ten bordel, který tam kolem je, už nemůže být horší. Ale ani Američané nechtějí nic slyšet o radaru na Petříně, pět set metrů od Pražského hradu, a hloupě trvají na Brdech, dokonce blíže než čtyři kilometry od nejbližší obce.

Taky obchvat Prahy, po němž se vozí ty levné televize a plastické špekáčky odkudsi z hamburského přístavu do hypermarketu, v němž také obyvatelé Suché Loze nakupují, musí být prostě někde postaven za nějaké peníze, které musí kdosi vydělat. A ti, kteří na něj vydělávají, prostě bydlí většinou ve městě a jejich děti také musí někde přejít přes ulici a přežít to, takže pod tou magistrálou musí být sem tam podchod či navedení lávka, což stojí na jedno přecházející dítě většinou o dost více než přechod na poľní cestě pro traktory z místního statku.

Ale také kdosi musí souhlasit s tím, že mu přes pole s ředkvičkou a salátem povede dálnice, aby ty děti a jejich rodiče v městech mohli vůbec dýchat. A to už je dnes také dost velký problém. A na to všechno hluboce kašlou všichni starostové Zlínska podávající na stát, který se v tomto směru k jejich obcím chová více než ohleduplně, žaloby u Evropského soudního dvora. Mají jistě právo, aby se jim na jejich pěkném a čistém gruntu dobře žilo. Nemohou ale čekat, že ten život bude šestkrát lepší, než jim ten jejich pěkný grunt daleko od skládek a dálničních obchvatů vynáší. A na tom by měla být založena nová rozpočtová pravidla.

- Pavel Páral, MfD, 22.9.2007

Jiný pohled nabízí článek JUDr. Miroslava Tejkle, zastupitele města Chrudimi, uveřejněný před časem v Chrudimském deníku.

Nespravedlnost, na kterou jsme si už příliš zvykli ...

Moderní společnost je založená na kombinaci trhu a veřejné moci a fondů. Veřejná moc vybírá daně a zdroje používá jinak než tržní mechanismus, aby se kompenzovala nerovnováha, kterou ve společnosti trh vytváří. Vzájemně se přitom trh a veřejný sektor mají doplňovat. Zatím nikdo nic výrazně odlišného a jakž takž úspěšného nevynalezl. Smysl obou sektorů přitom spočívá v tom, že jeden vyrovnává druhý, že jeden je doplňkem a jistým protipólem druhého. Představme si, že by někdo řekl :

Jsi velkým a silným tržním subjektem. Máš velké, případně dokonce monopolní postavení a zisky a oboje má kořeny v tržním prostředí. A my veřejná moc ti za odměnu z daní, které platí všichni občané, k tomu nadstandardnímu objemu, který už takto máš, ještě přidáme a to na úkor těch, kteří jsou slabší a mají málo."

Vypadá to jako nesmysl. Ale přesto je to každodenní realita.

Chci-li prodávat např. knihy, potřebuji určité minimální množství potenciálních zákazníků, místních obyvatel ve své blízkosti. Je-li toto množství menší, neuživím se a knihkupectví zde neotevřu. Ve velmi velkých městech se uživím, ať už prodávám cokoli. I specializace různého druhu si zde najde svůj trh. Velké město umožňuje velký a rozmanitý trh, dává více práce a možností a je tak tržně výhodným územím s komparativní výhodou, která menším obcím schází.

Dalo by se tedy očekávat, že větší město díky těmto výhodám nepotřebuje procentuálně – na jednoho obyvatele – ani tolik daní jako obec malá, která nakupení a vysokou hustotu spotřebitelů a možných zaměstnanců a možných podnikatelů na své ploše postrádá.

Skutečnost je ale přesně opačná. Praha, která je už sama o sobě tržně nejpríznivějším prostředím v republice, dostává ještě navíc na každého Pražana skoro 6,5 x větší částku z daní všech, než takové České Lhotice na každého svého občana – tedy České Lhotice na každého z těch svých sto občanů, kteří mají navíc tu smůlu, že nevytvářejí dostatečný spotřebitelský potenciál, aby se tam uživily specializovanější – a možná skoro žádné – tržní subjekty.

A za tento handicap České Lhotice nejenže nedostávají žádný vyrovnání, ale oproti principu rovnému rozdělení daní (každý občan – stejná částka) ještě samy platí - zejména těm největším.

V Praze, Brně, Ostravě a Plzni žije něco přes 20% obyvatel, ale dostávají asi polovinu všech vybraných finančních prostředků určených pro obce.

Skoro 8 milionů obyvatel se tedy skládá a dotuje 2 miliony občanů největších měst.

Existují nějaké důvody pro tento rozdíl ?

Neexistují. Snad jen provoz kulturních a sportovních zařízení velkých měst pro širší okolí – to ale není zas tak vysoká položka. Rozhodně nemá občan velkého města právo požadovat, aby se mu ostatní obce skládaly na hromadnou městskou dopravu. Jednak je už tak poměrně drahá a tedy trpnější než dřív a jednak je to starost a zájem občanů velkého města samotných, aby město dopravně nezkolabovalo – oni v něm žijí a oni se sami musí postarat. Mají tržní komparativní výhodu, o které byla shora řeč a pokud tato okolnost nese taky své nevýhody dané hustotou a nakupením spotřebitelů, musí je přece logicky platit ten, kdo vydělává na odpovídajících výhodách takového nakupení. A ne – výhodu přijmout a na nevýhody si nechat přispět.

Co by znamenalo zavedení zásady „za každým občanem do obce by měl jít stejný obnos z daní, jako za kýmoli jiným v republice, ať už bydlí kdekoliv“ ?

Typickým malým obcím by příjmy stouply o víc jak dvě třetiny (o 68 %), ale i obce velikosti Chrudim o dobrých 30-50 % a dokonce i ti větší ale nikoli největší jako např. Pardubice, Hradec, Zlín apod. by si přišli na nějakých 15%-20% navíc.

Pražák dobrovolně neudělá nic, co by znamenalo skutečnou změnu.

V zájmu obhajoby principů smíšené ekonomiky a systémové daňové regionální spravedlnosti je proto třeba nejen podpořit hnutí Nezávislých starostů za kraj ze Zlínska, ale vytvořit širší a nadregionální iniciativu bez rozdílu politické příslušnosti účastníků. Iniciativu všech, kteří si uvědomují, že rozdělování daní v naší republice je nespravedlivé.

Přejeme všem občanům příjemné prožití Vánočních svátků, dětem i dospělým hodně dárků pod vánočním stromčkem, veselý Silvestr a mnoho zdraví a štěstí do Nového roku 2008. PF 2008

Vážení spoluobčané,

rok 2007 se nezadržitelně řítí vstříc svému konci a zároveň nás nutí zhodnotit svou činnost v tomto časovém údobí.

Každý člověk se alespoň jednou v roce pozastaví a promítne si okamžiky kladné i záporné. Dobré zprávy a počiny sdělujeme svému okolí rádi, někdy příliš rychle a důrazně. To špatné řekne někdo jiný.

Nebudu hodnotit rok výčtem činností, co kdo udělal, nebo neudělal. Činnost jednotlivých výborů, starosty, místostarosty a vlastního zastupitelstva si musí každý jednotlivec zhodnotit sám. Každoročně v zimním vydání zpravodaje pan starosta popíše celoroční snažení našeho úřadu a všech účastníků tohoto maratonu mezi vyhláškami, zákony a všemožnými papíry, které nám komplikují a mnohdy svazují ruce i nohy (jinak to asi nikdy nebude). Díky panu starostovi za pravidelné informace v podobě úvodní stránky. Asi málokdo si uvědomí, co to stojí volného času.

A jsem u jádra problému. VOLNÝ ČAS. Tímto děkuji všem

občanům, kteří obětují svůj volný čas pro druhé. Jsou to všichni co organizují společenské akce pro děti i dospělé. Nemím zapomenout na všechny, kteří na tyto společenské akce chodí jako diváci. Prostě díky všem, co opustili své TV, CD, DVD, PC a jdou se podívat. Bohužel je většina, kteří ještě lpí na předsudcích. Doufám, že se tento poměr obrátí.

Dne 30.10.2007 se uskutečnilo setkání zástupců organizací a činných složek naší obce, za účelem naplánování spolupráce a upřesnění termínů jednotlivých akcí v roce 2008. Tímto chceme předejít kolizi termínů a pořádání dvou i více akcí v jednom dnu a tím zvýšit návštěvnost z řad diváků a fanoušků.

Již dnes se těším na rok 2008, protože nás čeká bohaté kulturní a sportovní vyžití, pokud všichni dostojí svým slibům.

Všem přeji krásné Vánoce a hodně energie v roce 2008.

- Miroslav Kadrmas ml., místostarosta

Zpráva o činnosti Výboru majetku a rozvoje obce za rok 2007

Od svého sestavení po volbách do obecních zastupitelstev v listopadu 2006 se v období prosinec 2006 - prosinec 2007 výbor sešel celkem 11x. V této době projednal téměř 90 různých dokumentů. Jednalo se především o vyjádření, potvrzení nebo stanoviska pro stavebníky apod., dále různá úřední oznámení, 5x kolaudace stavby, 6x stavební povolení, 4x se jednalo o dělení parcel, 6x se dokumenty týkaly nakládání s vodami, 2x stanovisko ke skácení nebo úpravu stromu a další.

Do konce roku 2006 výbor přijal posledních 29 ohlášení drobných staveb. Od 1.1.2007 dle nové legislativy veškeré záležitosti z této oblasti vyřizuje Odbor výstavby Městského úřadu v České Třebové.

Byla provedena celkem 4 místní šetření, na jejichž základě byla vydána příslušná vyjádření (3x stavba, 1x strom), dále se 1x zúčastnili jednání výboru vlastníci pozemků ve věci jeho užívání a souvisejícího majetkoprávního vyrovnání.

V lednu se na jednání výboru dostavil pracovník odboru pro místní správu Ministerstva vnitra, aby se seznámil s názory a stanovisky občanů na začlenění obce z okresu Ústí nad Orlicí od 1.1.2007 nově do okresu Svitavy a s tím souvisejících povinností občanů a změně příslušnosti k úřadům a institucím.

Na začátku roku byli členové výboru seznámeni se zamýšleným protipovodňovým opatřením na Čípku a v dubnu byli na jednání výboru pozváni vlastníci pozemků dotčených těmito plánovanými protipovodňovými opatřeními, aby byli s tímto záměrem seznámeni. Tohoto jednání se kromě starosty obce zúčastnil i projektant a vedoucí vodoprávního úřadu. V současné době probíhá jednání s konkrétními vlastníky pozemků ohledně budoucího majetkoprávního vyrovnání.

- Josef Karlík, předseda VMRO

Činnost kulturního výboru (komise)

Členové - Mgr. Dana Urbánková
Mgr. Alena Kohútová
Marie Pavlišová

1. spolupráce se ZŠ a MŠ Všechnálek Němčice

- zastupitelstvo obce Němčice podle zákona zřídilo Radu školy
- tvoří ji 3 členové: zástupce obce - Mgr. D. Urbánková
zástupce školy - Mgr. A. Kohútová
zástupce rodičů - J. Kadrmasová

Rada školy se pravidelně schází, minimálně 2x za rok, má právo kontrolovat chod školského zařízení, nahlížet do jejich materiálů, podílet se na tvorbě rozpočtu školy, schvalovat ŠRVP, výroční správu školy.....

- ZŠ a MŠ Všechnálek Němčice usilují o mezinárodní titul **Ekologická škola**
- na základě toho byl zřízen eko-tým
- zástupce obce - Mgr. D. Urbánková
- zástupce školy - Mgr. A. Kohútová
- zástupce žáků - z každé třídy
- koordinátor - ředitelka školy
- provozní zaměstnanec - R. Strážnická
- spolupráci obce v rámci kulturních akcí pořádaných ZŠ a MŠ Všechnálek

2. vítání nových občánků do života

3. činnost SPOZ (Sbor pro občanské záležitosti)

- pořádání Besed pro důchodce
- oslava životních jubileí seniorů (od 70 let a dále každých 5 let, od 90 let každý rok)
- setkání Přátel Němčic (rodáků)

4. organizace Obecního plesu

5. koordinace kulturních akcí v obci

- D. Urbánková

Výroční zpráva kontrolního výboru za rok 2007

Finanční výbor pracuje ve složení:

František Kladiva – předseda výboru (člen obecního zastupitelstva)

Vladislava Vavřínová – členka výboru

Dita Hajzlerová – členka výboru

Finanční výbor ve složení p. Kladiva, p. Vavřínová, p. Hajzlerová provádí čtvrtletní kontroly hospodaření pokladny obecního úřadu. Za rok 2007 byly při kontrolách zjištěny nedostatky prakticky pouze v chybějících podpisech na některých dokladech. Inventarizace pokladny proběhla vždy bez jakýchkoli závad.

Vedle toho proběhla kontrola hospodaření školy. Zde bylo kontrolováno především způsob hospodaření a kontrola plnění rozpočtu. Nebyly shledány nedostatky.

O výsledcích všech kontrol je následně informováno zastupitelstvo.

- František Kladiva

104.7 FM • 101.0 FM • 102.4 FM

DOBŘÍ DEN DO „POSVÍCENSKÝCH OBCÍ“
PARDUBICKÉHO KRAJE

Český rozhlas Pardubice připravuje vydání publikace k pořadu rozhlasové Posvícení. Součástí budou recepty, speciality a krajová jídla.

Pokud si myslíte že by nějaký Váš „posvícenský“ recept mohl v této publikaci reprezentovat právě Němčice, obraťte se jakýmkoli způsobem na Obecní Úřad nebo Zlatý pásek a pošlete recept v jakémkoliv podobě i s popisem výroby a krátkou legendou.

Společenská kronika

V období od října do prosince

se v naší obci narodili

Terezie Pirklová
Štěpán Šejbl

Zhoř
Němčice

Vítáme nové občánky

oslavili svá významná životní jubilea

(pouze 60, 65, 70, 75, 80, 85, 90 a více let)

Vytlačilová Božena	Němčice	75 let
Zindulková Marie	Němčice	75 let
Marek Lubomír	Němčice	75 let
Vlk Jaroslav	Němčice	70 let
Pírk Zdeněk	Zhoř	65 let
Suchánková Eva	Člunek	60 let
Ing. Lorenc Josef	Němčice	60 let

jsme se rozloučili

Buchtel František

Němčice

190. výročí narození němečického rodáka - malíře Antonína Dvořáka

Antonín Dvořák se narodil 16.12.1817 jako druhý z osmi dětí Antonína Dvořáka, majitele mlýna v Němčicích čp. 39 (nynější majitel Josef Divíšek) a jeho manželky Anny, rozené Drobné z Němčic čp. 60. O jeho dětství a mládí se mi nepodařilo zjistit žádné bližší zprávy. Snad jen že absolvoval s velmi dobrým prospěchem tři třídy piaristického gymnázia v Litomyšli a v letech 1833-1835 navštěvoval reálku v Poličce. Už zde se začal projevovat jeho sklon k malířství. Navštěvoval kursy kreslení na hlavní škole v Poličce a v říjnu 1836 se nechal se souhlasem rodiny zapsat na Akademii výtvarných umění v Praze. Jeho učitelem zde byl prof. František Tkadlík, malíř figurálních obrazů s převážně historickou a náboženskou tematikou. Po Tkadlíkově smrti v roce 1840 odchází Dvořák z akademie.

Přesto, že jako prvorozený syn měl Antonín převzít po otci mlýn, vzdal se tohoto práva ve prospěch mladšího bratra Josefa. Když se Josef, ještě za života otce, v roce 1842 ujal hospodářství, vyplatil bratru Antonínovi podíl 800 zl. stříbra a za ustoupenou 1000 zl. stříbra. Za výměnek měl Josef rodičům a nezletilým sourozencům zřídit světničku v čís. 105.

Pravděpodobně na podzim roku 1844 odjel do Vídně, vstoupil na Akademii výtvarných umění (Akademie der Bildenden Künste, Wien) k prof. Ferdinandu Georgu Waldmüllerovi, kde se seznámil s žánrovou malbou. Ve Vídni namaloval již také několik reprezentativních portrétů dobré úrovně. Po roce studií ve Vídni se vrátil do Prahy a znovu vstoupil na akademii, tentokrát k prof. Kristianu Rubenovi. V té době namaloval zdařilý obraz Podobizna matky. Na konci školního roku však z akademie odchází.

Roku 1846 se odstěhoval do Litomyšle, Záhradí čp. 16. Tady začíná svou samostatnou malířskou dráhu, kontakt s Prahou však ani v následujících letech zcela neztrácí, obesílá pravidelně Umělecké výstavy Společnosti vlasteneckých přátel umění na Žofíně. Poprvé se účastnil Umělecké výstavy na Žofíně obrazem *Císař Rudolf II. v alchymistické dílně*, který je dnes ve sbírkách Národní galerie. Za svého pobytu v Litomyšli se Dvořák obrací se k malování žánrových obrazů. Jeho obrazy *Příprava ke křtu*, *Dráteník*, *Zajátec* nebo *Nevěsta* věrně zaznamenávají, oděv a zvyky venkovanů z okolí Litomyšle.

Život obyvatel města Litomyšle a okolních vesnic se brzy stal umělci nevyčerpatelným zdrojem námětů pro jeho obrazy. Silným podnětem pro něho byl revoluční rok 1848, který dal vznik zejména střeleckému terči Františka Lormana. V několika záběrech, spojených do jednotného celku, zde autor zachytil tažení litomyšlské gardy na pomoc Praze v červnových dnech roku 1848. V některých postavách možno poznat tehdejší litomyšlské občany, jako je především revolucionář Josef Buchtele, stojící v popředí ústředního výjevu. Uměleckou výstavu Společnosti vlasteneckých přátel umění v Praze na Žofíně obeslal obrazem *Verbování v táboře Valdštejnově*.

Výnosem gubernia ze dne 10.12.1849 byl Dvořák jmenován Dvorním prozatímním učitelem kreslení na c. k. vyšším gymnáziu v Litomyšli, kde působil od začátku roku 1850 do konce školního roku 1854/55. Zajistit existenci mu v těchto letech pomáhalo hlavně portrétování místních občanů. Uměleckou výstavu Společnosti vlasteneckých přátel umění v Praze obeslal toho roku obrazy *Noční hlídka na bédidle*, *Dostaveníčko*, *Dráčka peří*.

Koncem roku 1851 se oženil s Klárou Vorlovou, dcerou tkalce Viktora Vorla z Litomyšle a Alžběty, rozené Pecoldové. Měli pět dětí, z nichž se čtyři narodily v Litomyšli.

Asi od poloviny padesátých let však začala pozvolna zatlačovat portrét fotografie. To se nakonec projevilo v řídoucích zakázkách, které nestačily ke krytí výdajů na živobytí. Proto byl umělec nucen hledat jiný trvalý zdroj příjmů a otevřel si fotografický ateliér nejprve na Záhradském náměstí, ale později ho přestěhoval do domu č.p. 148. Tak sice dostatečně zajistil existenci rodiny, ale tato činnost měla nepříznivý vliv na jeho malířskou tvorbu, na níž mu

zbývalo jen málo času.

V prvním desetiletí svého litomyšlského pobytu namaloval Dvořák též řadu žánrů. Z tohoto období je i několik krajinných záběrů z Litomyšle oživených drobnou figurální stafáží. Z pohledu Němčic jsou zajímavé obrazy *Vyšivačka*, který pravděpodobně zobrazuje svěnici u Říhů a v ní švadlenu Rozáru Krutilovou jak šije u stolu, *Kovárna v Němčicích*, na jehož zadní straně je rukopisná poznámka: Starý Sič s kloučkem Jakoubkem přišel kovat Fuksu a *Vnitřek selského hospodářství*, zobrazující selskou světnici.

Roku 1858 byl jmenován učitelem kreslení na Vyšší reálce v Opavě, ale místo nepřijal a zůstal v Litomyšli.

V roce 1861 namaloval svůj nejznámější žánrový obraz *Posvícení v Němčicích*. Je to skutečná scéna, zachycující posvícenské hody u starosty obce Němčic Flídra, švagra Antonína Dvořáka. Ještě téhož roku byl obraz vystaven na Umělecké výstavě v Praze na Žofíně a odměněn cenou. Nyní je v Městském muzeu v Litomyšli. Obraz byl údajně namalován podle fotografie V. Glaitnera, zobrazující posvícenské hody ve mlýně u Flídrů v Němčicích. U stolu sedí členové rodiny starosty Flídra. Sedící a napřaženou rukou vítající hosta je Jan Flídr starší, jeho žena Kateřina rozená Dvořáková (sestra Antonína Dvořáka), nabízí hostu židli. Hostem je starosta z Osíka - Dvořák se synkem. Chlapec drží boty v ruce a otáčí hlavu stranou, aby viděl dozadu do seknice, kde mezi mládeží je děvčátko, nejmladší dcera Flídrova Mariana, tehdy jedenáctiletá. U stolu vedle Flídra sedí neznámý hodovník, který si pochutnává na polévce. Vedle něho sedí Mariana Flídrová, rozená Jetmarová, a vedle ní stojí její muž Jan Flídr mladší, vítající hosta Dvořáka holbou piva; před oknem sedí Kateřina Flídrová, dcera po první manželce Jana Flídra staršího, rozená Šváblová. Kateřina zamilovaně hledí na svého snoubence (nebo už manžela) Josefa Síče, který sedí u stolu k nám obrácen zády.

Za svého pobytu v Litomyšli se Dvořák stýkal s řadou významných občanů, jako byli ku př. prof. Maxmilián Drossbach, měšťan Matěj Podhajský, dr. František A. Brauner, děkan A. Šanta a později též malíř Leopold Ferber, který zde byl v letech 1870-1877 profesorem kreslení.

Na doporučení děkana Šanty a dr. Braunera se Dvořák ucházel o uvolněné místo učitele kreslení na Královském českém polytechnickém ústavu v Praze. Ke konkursnímu řízení předložil tři kresby z akademie - hlavy podle sádrových modelů. Komise, která zasedala 18. ledna, rozhodla mezi osmi uchazeči pro Dvořáka většinou hlasů. A tak se rodina přestěhovala po šťastných letech v Litomyšli do neznámého prostředí velkého města a usadila se v přízemním bytě v Lípové ulici čp. 474. Dvořák snad doufal, že se tím jeho finanční poměry zlepší nebo chtěl v Praze získat lepší společenské postavení, ale později se ukázalo, že to nebylo příliš šťastné rozhodnutí, ani pro existenci rodiny, ani pro jeho malování. Poklidný život v idylickém prostředí malého města stejně jako stálý kontakt s okolním venkovem a rodnou vsí - to vše mu potom v Praze chybělo.

Dne 1. března 1865 zahájil Dvořák vyučování v polytechnickém ústavu. Ale hned na samém začátku se dočkal zklamání - plat byl nižší, než bylo přislíbeno, zato počet vyučovacích hodin byl vyšší. Proto předložil žádost profesorskému sboru o zvýšení platu a současně navrhol, aby místo učitele kreslení bylo povýšeno na profesuru. Tato petice byla zamítnuta. Neutěšená finanční situace přinutila Dvořáka prodat 8. července 1865 chalupu s polem v Němčicích čp. 105, zakoupenou před několika lety. Ve snaze o zlepšení svých neutěšených majetkových poměrů uspořádal Dvořák výstavu prací svých žáků, na niž pozval také profesory pražské akademie. Výstava měla úspěch, ale mimo projevů chvály a uznání nedosáhl ničeho. Hotovost byla vyčerpána, na obrazy, které v té době maloval, neměl kupce, a tak se postupně zadlužoval. Protože ani po reorganizaci polytechnického ústavu, od níž si Dvořák sliboval pro sebe zlepšení, nedošlo k udělení profesury a ke zvýšení platu, stálý nedostatek přinesl do rodiny nemoce. Nejdrive vážně onemocněla jeho manželka a nakonec i sám Dvořák. Tíživé starosti o živobytí škodily umělcově práci, oslabovaly tvůrčí schopnosti.

Neustálé přepínání zraku z špatných světelných podmínek způsobovalo umělci opakované záněty očí a slábnutí zraku, takže 9.11.1875 byl

nucen podrobit se operaci oka. Omezené vidění donutilo Dvořáka na sklonku sedmdesátých let téměř zanechat malování. Věnoval se psaní drobných brožur, do nichž ukládal svoje zkušenosti z vlastní malířské a pedagogické praxe. Výsledkem byl spis *Rozměry a obraty lidské hlavy* a pokračování tohoto pojednání v němčině pod názvem *Kurzgefasste Abhandlung über Verhältnisse Knochen und Muskelbau des Menschlichen Körpers*. Vedle těchto dvou anatomických studií napsal též malou příručku o technice akvarelu. Přes mnohaleté úsilí lékařů o záchranu zraku Dvořák nakonec zcela oslepl a byl nucen v roce 1880 zanechat učitelské činnosti. Jeho neštěstí ještě znásobila ztráta dvou dětí na tuberkulozu. 26.4.1881 v Praze podlehl této, tehdy prakticky nevyléčitelné chorobě, i Antonín Dvořák.

* * *

Soupis díla Antonína Dvořáka, který se mi zatím podařilo sestavit má v tuto chvíli 129 položek a to ani zdaleka nemůže být považován za kompletní. Kromě obrazů se vztahem k Němčicím zmíněných v textu obsahuje seznam i další podobné obrazy. Jedná se o *Svatý Jan Křtitel* – oltářní obraz v německé kapli, *Chalupa Voříškova v Člupku č.5*, *Portrét matky*.

- F. Šauer

Tříkrálová sbírka charity

Řekl bych, že v letošním roce běží čas rychleji, než v jiných letech. Podzim přišel brzo, zima již klepe na dveře a než se nadějeme bude zde Nový rok 2008. O prvním lednovém víkendu již tradičně probíhá v zemích střední Evropy, naší zemi nevymýváme Tříkrálová sbírka. U nás na litomyšlsku budou tentokrát koledníci chodit koledovat **v sobotu 5. 1. 2008**, čili v předvečer slavnosti Tří králů, která z křesťanského pohledu uzavírá vánoční dobu. Jaká letos sbírka bude a co vše přinese, záleží na počasí, na šikovnosti koledníků a na všech dárcích. Vždy nám jde nejenom o vykoledované peníze, ale též o vzájemné setkání, o projevení solidarity s lidmi, kteří bývají většinou sami, a to v rovině příjemného přání, úsměvu či návštěvy. Pro mládež, která nám většinou chodí koledovat je to neocenitelná praktická zkušenost, kdy jednak chodí prosit o pomoc pro chudé a jednak vidí jednotlivé reakce dárců. Jak my dospělí v tomto obstojíme? Ten, kdo někdy něco daroval jinému ví, že tento skutek přinesl radost i jemu a že to je krůček na cestě do místa věčného pokoje a míru, ke kterému každé lidské srdce jde.

V neděli 6. 1. 2007 odpoledne ve 14 hod. pak proběhne v Lidovém domě v Litomyšli na poděkování všem tříkrálovým koledníkům **Tříkrálový koncert křesťanské rockové skupiny Eliata**. Vstupné je dobrovolné – výtěžek půjde do tříkrálové sbírky.

A protože se nacházíme na sklonku letošního roku, jak již jsem uvedl na začátku, chci se též zde zmínit o tom, co jsme k dnešnímu dni pořídili za peníze z Tříkrálové sbírky 2007. Za deset tisíc korun jsme pořídili další nový invalidní vozík do naší půjčovny rehabilitačních a kompenzačních pomůcek.

O pomůcky je velký zájem, sklad půjčovny bývá obvykle téměř prázdný, protože většina pomůcek je zapůjčena u zdravotně postižených občanů. Místním občanům, kteří nám přispěli do tříkrálové sbírky, pronajímáme pomůcky se slevou, za minimální poplatek. Pomůcek se nám v letošním roce podařilo nakoupit více, a to s pomocí nadace Výboru dobré vůle Olgy Havlové a Ministerstva zdravotnictví ČR. Celkem jsme letos díky jim vybavili půjčovnu pomůckami za 90 tis. Kč.

Dále v těchto dnech realizujeme pomoc ve výši deset tisíc korun do zahraničí, konkrétně na projekt Papežského misijního díla dětí v arcidiecézi Dhaka v Bangladéši. Jedná se o křesťanský sirotčinec, kde se uskutečňuje školní formace osiřelých děvčat. Finance jim pomůžou zajistit stravu a ubytování, lékařskou péči a oblečení.

O průběhu dalšího čerpání Vás budeme dále průběžně informovat.

„Až u vás zazvoní tři králové v roce 2008 a prokáží se pověřením České katolické charity, otevřete jim nejen dveře, ale také svá srdce.“

Výtěžek sbírky 2008 bude určen na tyto čtyři cíle:

1. Budeme se snažit pořídit osobní automobil se speciální úpravou pro přepravu osob na invalidním vozíku.
2. Dále budeme pomáhat sirotčinci v Bangladéši.
3. Podpoříme služby domácí péče.
4. Individuálně budeme realizovat pomoc sociálně slabým a potřebným lidem či rodinám v našem regionu.

- ředitel Farní charity Litomyšl Petr Doseděl

Kalendář akcí

19.12.	17:00	Škola+Školka - VÁNOČNÍ KONCERT
29.12.	09:00	Sokol - Vánoční turnaj neregistrovaných ve stolním tenisu-žáci
29.12.	13:00	Sokol - Vánoční turnaj neregistrovaných ve stolním tenisu-muži a ženy
31.12.	10:00	SZMKT - Silvestrovské vážení
19.1.		Obec - 7. Obecní ples
25.1.		Šlégl - Slavnostní valná hromada spojená s taneční zábavou
2.2.		SDH - Maškarní ples
16.2.		Šlégl - 7. Divadelní ples
1.3.		Šlégl - Dětský maškarní ples
16.3.		Šlégl - Divadelní představení pohádky "O drakovi" Divadélko z pytlíčku Pardubice
28.3.		Šlégl - Premiéra vlastní produkce
10.4.		Šlégl - Představení divadelní společnosti Josefa Dvořáka; Praha
25.4.		Šlégl - Výstava plakátů a fotografií ke 140. výročí založení spolku s vernisáží a s koncertem skupiny L OKTET z Litomyšle pod vedením Petra Jiříčka
30.4.	SDH	- Pálení čarodějnic (areál Člupok)
30.4.		- "Sousedský" volejbalový turnaj ve Svinně

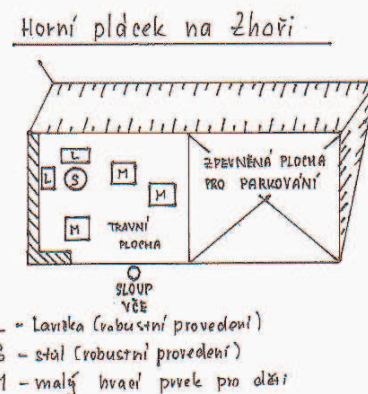
Není-li uvedeno jinak, konají se akce v Kulturním domě v Němčicích

Výzva

Občané se mohou vyjádřit k úvodnímu prostorovému řešení veřejného prostranství "horního" plácku ve Zhoři (viz. náčrt situace).

Plocha a svah budou ještě doplněny parkovými úpravami. Občané mohou uplatnit své náměty a nápady k řešení prostranství do 31.1.2008, a to písemnou formou doručenou do kanceláře OU Němčice.

-OÚ

L - lavice (robustní provedení)
S - stol (robustní provedení)
M - malý hvozd pro děti

Toho času bylo velké vožení opuky z Koloušky k hnojení polí. Veškerá pole byla toho času повежена opukou. Opuka mimo toho, že kypřila půdu jsouc bohatá na vápno, podporovala velmi vzrůst jetelů a pomáhala vyhubiti šťovík. Opuku z Koloušky vozili nejen sedláci z Němčic, ale i sedláci a chalupníci ze Člupku, Vlčkovy i Svinný.

Vozili obyčejně v zimě na saních, měli veliké díry podkopané, odkud opuku vynášeli. Stávalo se častěji, že vrch spadl a člověka zasypal. Tak byl zasypán František Částek č.p. 19. Nakládal Janom, byl vytažen nadobro mrtvý. To bylo už o vožení druhém. Jak známo, účinkovala opuka as 20 roku. Když vycházela, musela se vozit znovu. Později se také jetel gipsoval. Gips si vozili sedláci sami, jezdili pro něj kamsi na Moravu. Býval zprvu v kamenech, kteréž tloukli a potom ve mlýnech na mouku mleli. Později ho vozili už mletý. Rozhazoval se na list za rosy.

Poněvadž v těch dobách byly u nás často ohně, udělali si sousedé jakousi pojišťovnu. Ujednali si vespolek, že v pádu vyhoření dá každý velký sedlák 15 zl, prostřední 10 zl. a malý 5 zlatých postiženému. V Němčicích byli proto rozděleni sedláci na tři třídy, 10 velkých, 10 prostředních a 10 malých. Dostal tedy pohořelý 300 zl. stříbra. Dubyšar č.p. 34 byl poslední, který takovou částku obdržel. Takové věci se tehdy odbývaly na valných hromadách. Když sousedě onomu Dubyšarovi peníze na valné hromadě skládali, sebral peníze, aniž by poděkoval. (Bezpochyby nebyl doma, když pán Bůh zdvořilost rozdával) Jednání takové sousedy rozladilo, takže žádnému již více náhrada poskytnutá nebyla a spolek pomínil.

Když hořelo u Síčů č.p. 36, byl hospodář Jakub těžce nemocen a musel býti z hořícího stavení vynesena. Příčina jeho onemocnění byla nákaza vozhrůvkou. V oněch dobách, kdy ještě nebylo drah, sedláci zhusta formanili. Tak bylo také u Síčů. Drželi 4 koně a párem byli stále na cestách. A tak se stalo, že se jim koně nakazili, od koní se nakazil hospodář i pacholek a oba zemřeli. Hospodář zemřel 15. srpna 1836, brzy po tom ohni. Koně museli vybit, v maštali stěny osekát, dřevěné žlaby, podlahu, dveře všecko zničit. To bylo krátce před ohněm.

Po zemřelém hospodáři zůstala vdova a dvě děti: Syn Jakub, ten co roku 1866 v prajzký válce zahynul, dcera Kateřina, provdávši se za Josefa Drobnyho č.p. 59. Vdova provdala se později za Paďoura.

V tomto desetiletí připadá také zavedení orby ruchadlem. Vynalezli jej bratřenci Veverkové v Rybitví u Pardubic roku 1827. Ne každá novota ujme se tak rychle jako ruchadlo. Nedlouho po tom roku as roku 1830 přivezl k nám první ruchadlo Jan Bartoniček, sedlák č.p. 62 a začal ním orati. Bylo to něco. Mnohým se na první pohled zalíbilo, ale nescházelo ani uštěpáčků. Říkali prý tomu Honzy Baroničkova rejpaní. Ale netrvalo dlouho, rejpaní se množilo, takže během několika roků ani starého pluhu k spatření nebylo. Tak byly snad Němčice na Litomyšlsku první, kde ruchadlo půdu brázdit počalo. Ruchadlo nalezlo zde hned své řemeslníky, kteří jej vyráběti začali. Tojmar, vůbec Tojmarek ze Svinné dělal dřevo a bratři Veselíkové Prokop, Antonín a František se svým starým otcem Mikulášem v horní kovárně č.p. 42 jich kovali. V prvních dvou letech okovali jich kolem 300 kusů do celého okolí. Ovšem tehdy na nich moc práce nebylo. I ostříti plechy až ze Sloupnice do Němčic nosili.

Ruchadlo rozšířilo se po celém světě a jest hlavním nástrojem pro obdělávání našich polí. Ač nyní se vyskytuje pluh v různých podobách, základní myšlenka jest přece ta samá.

V tomto desetiletí vzlašt draho nebylo. Peníze byly stále ty samé, totiž stříbro. Vojáci pravidelně od sv. Václava až do posledního břez na tu leželi. Stalo se, že jeden švališar zakoukal se silně do selské dcery Janovy č.p. 18 a po odbyté vojančině byla z toho svatba. Švališar onen byl selský synek od Chotěboře, Hovorka a jejich rod tu dosud žije v Člupku č.p. 55.

Roku 1843 začalo se se stavbou železné dráhy u České Třebové na Olomouc (Praha - Olomouc).

Roku 1839 byl naposled napuštěn rybník panský. Potom byl loukou.

Svatby v Němčicích

ze zápisku Mikuláše Papáčka

Roku 1752 se ženili neb vdávaly: Bartoloměj Částek, Karel Hanuš z Podrybníka, Lenora Žitkova ze statku, Jan Kolář, kuchtik, Václav Štyndl ze statku, Matěj Doležel, Mikuláš Veselík, Jan Bartoniček a František Bartoniček.

Roku 1753: Mariána Krousova, František Vondra, chalupník, Jan Paul, sedlák, Jan Finkral, Kristina Veselíkova, Josef Mařáček, sedlák, Jan Vodehnal, podruh, Mikuláš Šafář, podruh, Jakub Doležal, Josef Krouzu,

mlýnář Franta Cokytlu, podruh, Josef Jakubu, v Dubince hluchýho Kuby dcera.

Roku 1754: Matěj Podhajský mlynář, Kateřina Hanusová, Mariana, sedláka Vondry dcera, Václav Jakub.

Roku 1757: Jakub Částek, Karel Sirový, chalupník, Mikuláš Částek, svobodník. František Čermák chalupník, Barka svobodníková, Matěj Bezděk, sedlák.

Roku 1758: Josef Vytlačil, Pavel Částek a Josef Mařáček.

Roku 1759: Barbora Bednářova, dolního šenkýře dcera Mariana, František Vytlačil, Jan Žitka mlynář z Podrybníka a Václava Nedošínského, dcera.

Roku 1760: Tobiáš Vondra, Helena Podhajského ze mlejna, Dorota Gregorova, Pavlátova Kateřina, Helena Veselíkova, Karel Pavlu chalupník, Sedláček sedlák, Dorota Finkralova, Václav Vávru sedlák.

Roku 1762: Chalupníci Frant. Čermák, Jan Síč, Gregor bral sobě Kateřinu Vondrovu, Frant. Částek sedlák.

Roku 1764: Josef Řehoř sedlák, Vondra podruh, též Jan Strnad, Karel Vytlačil po druhé, Gabriel Podhajský mlynář, Kuba Parkousu.

Roku 1766: Václav Povolný sedlák, Josef Hanus, Josef Pospíšil.

Roku 1768: Václav Pavlát sedlák, Helena Jakubova, Anna Vondrova, Rozina Fingralova, Mikuláš Kolář, Josef Nedošínský sedlák, Veruna Hanusova, Dorota Síčova, Josefa Sedláčka dvě dcery Anna a Helena vdaly se jednu neděli, Jan Kolář.

Roku 1769: Václav Dostál chalupník, ten se ženil po čtvrtý a vzal sobě z Mendriky myslivcovu, Částek se ženil, Václav Racek podruh, Josef Novák na č.p. 59.

Roku 1770: Jan Sirový mlynář, Jan Mařáček sedlák, Matěj Dubyšar, Dorota Zámlejnského si brala Paďoura.

Roku 1771: Kuba svobodníku se ženil a vzal si ze Člupku Podhajského, Václav Dostál po 5tý se ženil a vzal si Rozinu po Jakubovi Štusákově, Adama Fryoufa, chalupníka syn Jan si vzal Mikuleckého ze Sedlišť ze statku. Po nebožtíku Janu Vytlačilovi syn Jakub dostal se do Javorníku kde si koupil statek.

Roku 1772: Franc Stránek vobdankovanéj voják vzal si Annu Turnovu, Jan Vytlačil vzal si ženu z Lezníka. Anna Nedošínského se vdala do Svinný. Josef Štusák kovář si vzal Štyndlovu. Franc Klusoň vejmenkář se ženil Matěj Povolný sedlák, Helena Parkousova, vdovy Finkralky dcera, Jakub Metelák, Jan Stránek, voják, podruhy se ženil a vzal si Jakuba Meteláka sestru Kateřinu.

Pověsti

Pověst o Žofákovi: Ve mlýně před léty byl mlynářem Žofák. Ten uměl víc než chleba jíst. Měl knihu černokněžskou, pomoci kteréž divné věci a kouzla prováděl, hlavně při pytláctví, kteréžto řemeslo zdá se bylo jeho hlavní libůstkou. S myslivci míval časté potyčky, kteréž ale díky jeho kouzlům, vždy pro něho šťastně skončily. Tak když jej myslivci stíhali a byli mu v patách, on se udělal pařezem a stalo se jednou že myslivec si na onom pařeze, totiž jeho prdeli nakrájel tabáku.

Jednou se také jeden myslivec vynášel, že se chtěl plésti do čar. Připravil si kulku obzvláštní k tomu účelu, kterouž v lese za ním poslal. Žofák slyšel, jak kulka do stromu cvakala, jakoby ho hledala, hned věděl co je. Smekl bleskurychle klobouk a chytil ji do klobouku. Jindy jako pro zábavu vystřelil doma z okna, zavolal pacholka a řekl mu: Zapáhní do vozu a jeď do lesa Zákopu, leží tam zastřelený jelen, nalož ho a přivez ho domu. Jelen tam skutečně byl.

Ač myslivcům stále takové taškařství prováděl, přece také býval s nimi v dobré vůli a leckdy i v hospodě si s nimi poseděl. Tak jedenkrát se sešli v Suchanské hospodě a při pivě se bavili. Pušky postavili myslivci v síni. Tu Žofák vyšel ven a přijda opět do světnice povídá: Vy si tu sedíte a venku vám zající flinty sežerou. A skutečně vyšli ven a zající jim flinty ohryzovali.

Knihu černokněžskou měl dobře schovanou, aby ji nikdo mimo něho do ruky nedostal. Prý ve mlejnici v tajné skrýši. Jednou ale stalo se, že čta v ní, zapomněl ji ležet na stole a odešel z domu. Stárek přijda do seknice a vida knihu na stole začal v ni čísti. Sotva čísti začal počali se do seknice scházeti černí hoši. Mlynáře, který prý byl zrovna na mši svaté v kostele zmocnil se najednou neklid a ouzkost, hned věděl že se doma něco stalo, chvátal domu a našel mlejnu plnou čertů. Okamžitě uchočil násejku jahel u dvéří, rozházel je po mlejnici i pod kola a poručil černejm je sbírat. Mezi tím uchočil se knihy a příslušnou formulí a říkáním je opět zaklel. Od té doby knihu

dobře uschoval a více v ní nečetl. Dle pověsti uschoval ji nyní za komínem. Před svou smrtí prý se vyjádřil: Bude-li o mém pohřbu pěkně, bude s mou duší zle, ale bude-li hrom bít bude dobře. I stalo se: Když vyjeli bylo krásně, slunce svítilo, na nebi ani mráčku. Až když přišli na hřbitov vyvalil najednou malý mráček, kterýž během rostu, začalo blyskat a hřmít a takový liják se spustil, že bylo hned do polou hrobu vody.

Poznámka Josefa Karlíka:

Když Josef Podhajský v roku 1877 mlýn ten opravoval, říkával žertem, že najde knihu po Žofákovi, ale nenašel nic.

Dědeček Sičů

Dědeček Sičů mívával někdy to neštěstí, že se o něco déle v Litomyšli pozdržel, což ale u něho nikdy příliš zlého následku nemělo, ačkoliv se někdy až do noci omeškal. Jedenkrát si také trochu déle poseděl, že ho mimo nadání noc překvapila. V těch dobách ještě silnice k Němčicům nebyla. Pro pěší byla přes potok pod Koloušskou lávka a povozy jezdily přes vodu. Bylo zamračeno, jen měsíček chvilkami prokukoval. Když dědeček přišel pod Koloušku k vodě, vidí proti sobě jít člověka, kterýž rovněž měřil na lávku, což dědeček vida, zastavil se a čekal až onen přejde. Když se protějšek k přejití neměl, vykročil dědeček opět, ale protějšek jeho učinil to samé. To konečně dědečka omrzelo a povídá: Tak pojď ty nebo já půjdu. A šel, protějšek šel také a uprostřed lávky se potkali, dědeček dopálen dal mu pohľavek až ten padl do vody, že to jen žblunklo.

Dědeček se po něm víc nepídil a jest-li ho kdo vylovil pověst nepraví.

Poznámka Josefa Karlíka:

Silnice do Němčic je dělaná v roku 1832 až k čuopecké hospodě, as za 20 roku potom dále ku Zhoři.

Z českých bratří poslední

Z českých bratří poslední byl asi Voříšek na Člupku na Lipovci. Týž, ač dle doznání současníku člověk pokojný, měl časté opletačky s duchovní vrchností pro víru. Když zemřel, odepřel mu tehdejší děkan pohřeb a místo na hřbitově Litomyšlském. Měl býti pochován na drahách němčických u lesa Smrčiny. Ale na žádost Josefa Podhajského, chalupníka č.p. 59? z Člupku, jehož chalupa na protějším kopci stojí, nechal se pan děkan pohnouti a dovolil, mu pohřeb v Litomyšli. Zmíněný Podhajský co hlavní důvod, že hrob obmyšlený v němž Voříšek pochovám býti měl, právě proti oknům jeho chalupy vykopán byl a že by on jej takto před očima stále mít musil.

Ještě na začátku devatenáctého století žilo tu v okolí více potomků Českých bratří, zejména na Člupku, ve Svinné a Kozlově, kteří se u Voříšku v Člupku scházeli a bibli čítali.

Jednou přijel na cvičení velikonoční na Člupek kaplan Antonín Slavík (na straně 49. uveden je páter Eustach Slavík), obětavý kněz, a chtěl Voříška poznati, došel k němu, aby jej k návštěvě cvičení přiměl. Voříšek přijal jej velmi zdvořile a pohostil chlebem a sýrem. Na vyzvání, aby též cvičení navštívil, odepřel tak učiniti - oni by tam na mne ukazovali a mně se smáli. Já žiji s každým pokojně, žádnému neublížuji a přejí si též míti pokoj. Po té velebníčka vyprovodil. Duchovní ten prý se o něm vyjádřil: Lidé, co proti tomu člověku máte, já na něm nic špatného nenalézám. Na to prý už měl pokoj. Měl jedinou dceru Kateřinu, kteráž zemřela svobodná.

Dvořice

Po lesích Němčických pod Pazuchou a dále k Zákopům pamatujeme dobře znatelné záhony šestibrázdé. S takovými též záhony, dle výroku Jana Vytačila řidičího učitele v Pazuše, setkáváme se v lesích Pazušských směrem ke Strakovu. Podle toho jest nesporno, že lesy ty byly dříve rolemi a že patřily jistě ke vsi, kteráž se na rovině lesů Zácopy i snad roztroušeně v údolí nad rybníčkem Navrátilovým rozkládala.

Že na rovině lesu Zácopy vesnice stávala, jest věci dokázanou. Jsou to nálezy kachlů (úlomků) a uhlí, které našel Antonín Vaňous v lese Františka Podhajského a Jan Mrkos v lese Františka Povolného. Nalezeny byly i železné součástky z hospodářství (točny z vrat ap.).

Další otázkou jsou ony dvě hluboké cesty od rybníčka ke Kozlovu vedoucí. Cesty ty dokazují, že tamtudy muselo být před mnoha lety silně jezděno. Cesty ty se na vrchu dělí, jedna ke Kozlovu a jedna vede do Zákop. Jelínek ve své Historii Litomyšle uvádí že Němčice se vsi Dvořice v roku 1347 biskupovi v Litomyšli připadly.

Nepochybně byla ves Dvořice stavěna po způsobu horských vsí,

trochu roztroušeně asi jako původně Svinná neb Zhoř, takže stála část na rovině lesa Zácopy, část kolem Navrátilova rybníčka a na stránkách nad ním. Po zániku Dvořic dle tradice rozešli se zbylí obyvatelé do Němčic, Svinné a Pazuchy. Zajisté, že si všichni své pozemky podrželi a tak dnes máme Zácopy Němčické, Svinovské a Pazušské.

Cesta k Dvořicům byla z Pazušských březin kolem rybníčka a do kopce ke Kozlovu. A opačně Březinami přes Suchou k Litomyšli. Na celé té cestě k Litomyšli byl jediný kopeček v Suché. Cestou tou jezdili nejen Dvořičtí ale i Kozlovští i Semajnští. Tomu nasvědčují ty hluboko vyježděné cesty, nyní už ovšem nesjízdné a zarůstající.

O vlčích

Vlci bývali u nás za starých dob hojní, čehož důkazem jsou různé pověsti, které se na nás dochovaly. Vlci byli jak dobytku tak i lidem nebezpeční, takže nebylo radno jednomu v lese pozdě večer se zdržeti. Ano i k lidským příbytkům se v noci z hladu odvažovali. Na stádo ovci i ve dne vypadali a ovci uchvátili a odnesli. Z té příčiny bývali ovčáctí psi zvláštními obojky, železnými ostny pobitými opatřeni, takže vlk chytne jej ostny ty do tlamy si zarazil. Ještě naši dědečkové věděli o nich mnoho vypravovati:

Tak jednou se jeden sedlák v lese zdržel do soumraku a vlci začali se k němu sbíhati. Měl sebou starou kobyľu slepou a poněvadž viděl, že by se vlkům neubráníl, vypřáhl kobyľu a nechal ji tam a sám zatím ujel. Ale jaké bylo podivení jeho druhého dne, když přijede na ty místa, kobyľu živou nalezl a okolo ní mnoho vlků pobitých.

Také o jednom husaru říkali. S tím to ale dopadlo hůř. Ten prý řekl, že se vlkům ubrání. Bylo v údolí u rybníčka Navrátilova. Husar prý tam zůstal na noc. Rybníček byl zamrzlý. Husar si na led prostřel plášť, na který se postavil ozbrojen šavli. Ráno lide přijdouce, tam našli pouze boty a okolo mnoho vlků rozšavlovaných.

Nejčastěji slyšel jsem ale o muzikantu vypravovati, kterýž jda ze hrani ze Svinné přes lesy stezkou Pazušskou do jámy vlčí v lese Fikejzovým spadl. V jámě byl ale chycený vlk, který se hned jako soused k muzikantovi hlásil způsobem, který muzikantovi tuze milý nebyl.

Aby se svého dotěrného souseda nějak zbavil začal mu hráti na housle, a tak seděl každý v jedné koutě jeden druhého bedlivě pozoroval. Dokud muzikant hrál, byl vlk tiše, ale jakmile přestal, začal hned vrčeti, takže muzikant byl nucen hráti ustavičně až konečně měl na houslích jen jednu strunu a s hrůzou očekával, až se mu i ta přetrhne, že bude konec jeho života. Zatím přišla hodina vysvobození. Lide přišli prohlížet je-li vlk chycen, zastřelili ho a muzikanta z jámy vytáhli.

Brod

Brod znamená u větších řek mělič místo, kde možno beze škody s vozy přejetí, přebrodití, nebo i menší potok, kterýž jako obyčejná cesta užíván jest, jehož korytem se jezdí a konečně i taková místo v řece neb potoku, kam se po práci s koňmi jezdí aby si zabláčené nohy a kopyta omyli.

Takový brod jenž jako cesta užíván byl a nimž i dosti naložené vozy jezdily, byl brod přes luku pod Suchou ze drah němčických ke studánce pod rolí Bartoníčkovou, dosud studánkou v Brodě nazývanou. Brod ten byl svého času jedinou cestou, kterou naši sousedé Němci z horních vesnic Strakova, Janštorfa a Mikulče do mlýnu němčických jezdili. Nežádka se stávalo, že tam některý uvázl a připeř šáněti musel. Když se silnice vystavěly, přestávalo se tam pomalu jezdit, až brod zanikl. Nyní je tam pouhá rýha niž voda od řečené studánky v Brodě teče. Pole kolem studánky patřivala dříve ke statku č.p. 62 a jmenovala se Hatka. Nynější vlastník je pan Šafař v Suché.

Brod ku broděni koní byl hlavní u splavu, tam kde kováři uhlí pálili pod č.p. 64. Pokud ještě kaple a stará škola č.p. 107 nestála, byl tam prázdný prostor, kudy se do řeky mohlo s koňmi zajet. Lávek tenkrát nebylo a u splavu bylo vody koním až po břicha. Na horním konci brodil se v mlýnském náhonu nad mlýnem č.p. 39. Vprostřed obce brodili rovněž u splavu pod Janovými č.p. 18, kde dosud brodití možno, kdežto ostatní brody jsou zvýšením cest nesjízdné. Broděni koní bylo tehdy všeobecné.

Když se přijelo v létě domů z pole a vypřáhl, vyskočil pacholek na podsedního koně, některý ten synek nebo skoták se vyškrábal na náručího a z kopce do vody. Některý kůň nechtěl do vody, jiný hrabal nebo lehl si i s jezdcem. Bylo to veselé. Když se ve vodě dvakrát otočili a vyjeli z vody začalo to klusem a na kopci už to šlo cvalem domu. Také se někdy stalo, že toho mladého jezdce náručí kůň někde ztratil, který pak přišel pěšky. Občejně si z toho mnoho nedělal, podruhé jel zas a nespádl. Tak jsme se učili jezdit my.

STRÁNKY PRO VŠEZNÁLKY

Náš školní časopis

Ročník II Číslo 1

Podzim

Každý podzim slunce slábne,
listí krásně obarví
Temperou, vodovkou,
kouzlem zlatým?
Děti vítá ve škole,
ptáky zase vyhání,
draci létají nahoře,
mraky jim to pokazí

Lesy volají podzime, podzime,
příjď k nám, jenom k nám,
do mlhy se halíme,
přines vláhu rostlinám.

- Kateřina Dobocká, 5.ročník

Zima

Roční období zima,
je pro děti totiž prima.
Venku stojí sněhulák,
opravdu, je to tak.
Na stromček se těšíme
a ozdobičky věšíme.

- Václav Beneš, 4.
ročník

Zima

to je sníh, mráz, vločky, vánice, lyže, sánky, bruslení, led, rampouchy, krmítko, čepice, bunda, svetr, ponožky, sněhule, kombinéza, šála, brzy tma, krátký den, horký čaj, ticho v lese, stromy bez listí, zasněžené domy, vůně jehličí, svíčka, dárky, ozdobený stromček, kapr, štedrovečerní večere, koledy, zimní prázdniny, adventní věnec, Vánoce, Silvestr, sněhulák, sněhové koule, hvězda, betlém, perníčky, bramborový salát, cukroví, nákupy...

- Žáci 4. a 5. ročníku

V zimě

Země je pokryta sněhovou příkrývkou. Dny se krátí a noci prodlužují. Traviny, keře i stromy ztuhly, ale nezemřely. Stromy odpočívají, listí spadlé z větví v zemi tleje a chrání kořeny před promrznutím. Pod sněhem čekají na jaro kořínky a pupeny rostlin. Pro zvířata začíná období hladu. Ve sněhu jsou vidět jejich stopy – některým živočichům nestačí zásoby a vydávají se za potravou. Celá příroda čeká na jaro...

Sněhová královna

Sněhová královna v zimě se ježí,
zima je veliká, sněží a sněží.
Zajíček vesele na sněhu hopká,
doutká, že také královnu potká.

Sněhulák

Děti mají čepice i rukavice,
může přijít chumelice.
Na mezi stojí krásný pand'ulák,
jmenuje se sněhulák.

- Pavlína Kadrmasová, 2.ročník

Z našeho školního
života

Pastviny

My jsme byli se školou na Pastvinské přehradě. A tam jsme se šli podívat dovnitř přehrady. Vevnitř jsme na některých místech viděli krápníky a na zemi také, ale malé. A měli jsme průvodce, který nám říkal, na co ta přehrada slouží. Tak třeba nám řekl, že přehrada slouží k výrobě elektrického proudu. Šli jsme se podívat i do budovy elektrárny, tam bylo moc teplo, ale byl tam velký hluk, že nebylo skoro nic slyšet. Ten průvodce nás ještě vzal se podívat, kde se vypouští voda. Voda se z celé přehrady vypouští 3 neděle a napouští se tak, jak často prší.

A když byla přehrada vypuštěná, tak se nacházelo na některých místech bahno až 2m vysoké. Nejhlubší místo na přehradě je 28-30m.

- Dana Urbánková, 5.ročník

Pastvinská přehrada

Výlet na Pastvinskou přehradu byl krásný. Viděli jsme obrovskou přehradu, kterou jsme ještě nikdy neviděli. Byli jsme i uvnitř přehradní hráze. A pak jsme jeli zase zpátky do školy. Ale na Pastvinské přehradě jsem se dozvěděla, že její hráz měří na výšku 35 m. A počítala jsem schody - bylo jich něco kolem sto padesáti. Víte k čemu slouží přehrada? K tomu, aby zadržovala vodu. Pastvinská přehrada byla obrovská a určitě se tam jedte podívat. Je to tam hezké.

- Kateřina Kovářová, 4.ročník

Vodní nádrž Pastviny

Já jsem na této přehradě byla o prázdninách s rodinou. Když jsme tam jeli se školou, bylo to lepší než s rodinou, protože jsme se mohli podívat dovnitř hráze a viděli jsme zajímavé stroje v budově elektrárny. Také jsme se toho hodně o pastvinské přehradě dozvěděli. Tato přehrada je unikátní dílo. Kamenných přehrad je v Evropě málo a tato přehrada je jednou z nich. Z mostu na přehradě je krásný výhled na vodu.

Přehrada je velmi užitečná tím, že čerpá vodu. Když jsme šli po schodech dolů, byla to fuška, protože těch schodů tam je něco kolem sto padesáti. A pak je vyšlapat, to byla ještě větší námaha. Na Pastvinské přehradě se mi velmi líbilo.

- Štěpánka Rosslerová, 5.ročník

Anketa

Co se vám líbí na vašich maminkách :

- je pořád hodná, vaří mi obědy, uklízí domácnost, nelže mi, je na mne milá, je pracovitá, stará se o mne, jezdí se mnou na výlety, pochopí - že občas dostanu horší známku, nakupuje, má ráda stejně mne i bráchu, je chytrá, čte mi pohádky

- Žáci 4. a 5. ročníku

Pohádka

Nedávno nám paní učitelka dala za úkol, ať zkusíme napsat pohádku, kde budou tato slova:

VODNÍK, RYBNÍK, MLÝN, DUHA, DÍVKA, HRNEČEK, KABÁT, RYBA, STROM, MĚSÍC, FAJFKA a ŽÁBA. Bylo to těžké, ale zkusila jsem to:

Byla jednou jedna DÍVKA, která šla svému milému KABÁT. Ten její milý měl u sebe kouzelnou FAJFKU a ta fajfka chtěla pořád kouzlit. Jednou mu ale vykouzlila starého VODNÍKA, který chtěl, aby se to děvče stalo jeho ženou. To se mladíkovi nelíbilo a honem chtěl, aby fajfka vodníka zavolala zpátky odkud přišel. Jindy zase vykouzlila malou ŽÁBU, tu si nechali, aby jim předpovídala počasí, pak RYBU, tu si taky nechali - na štedrovecerní večeři. O vánocích se na STROMĚ objevilo světlo - zářilo víc a víc... Vtom se objevil kouzelný HRNEČEK a povídá : „Když se o půlnoci probudíš a podíváš se na MĚSÍC, tak se stane zázrak!“ A opravdu. Stalo se tak a najednou se objevil pěkný MLÝN a na obloze zazářila DUHA. Tak měli dívka s mláďencem kde bydlet a každý večer se spolu dívali na duhu nad RYBNÍKEM.

- Kateřina Dobocká, 5.ročník

Školní perličky z našich lavic

❖ Podle čeho poznáš v přírodě sever? Že fouká studený vítr od severu.

❖ Stromy: Znáš tyto ovocné stromy : jablono, hrušeň, meruňka a třešeň.

❖ Vyjmenuj 3 suroviny, které se těží v Čechách. Máslo, chleba a housky.

❖ Kteří dva kosmonauti vystoupili jako první na Měsíc? Jurin a Gagarin.

Pokračování příště...

Cestovní kancelář

I v letošním roce jsme se rozhodli s dětmi učivo vlastivědy „Česká republika“ pojmut hravou formou. Opět jsme si vytvořili cestovní kanceláře, kde zveme ostatní děti k návštěvě jednotlivých krajů a zajímavých míst České republiky. Sháníme obrázky měst, pohoří, hradů a zámků, vodních nádrží, rekreačních míst atd., skládáme z nich obrázkové mapy a v katalogu jednotlivých „cestovůk“ popisujeme každou oblast a její zajímavosti.

S tímto nápadem jsme již v loňském roce získali cenu na celostátní výstavě Czechtourimu.

Děti tato práce velmi baví a konkurence mezi jednotlivými kancelářemi je na vysoké úrovni.

Zdraví

Jednou v pátek jsme dělali projekt o zdraví. Říkali jsme si o zdravé snídani a o zdravé svačině, dělali jsme pokus s tučným papírem, počítali jsme kalorie - přijem a výdej a mluvili o tom, co je pro nás nezdravé. Jeden úkol taky byl, abychom vymysleli pohádku, která bude o něčem zdravém.

Já jsem napsal tuhle:

Jednou šel Pepík Pomerančan z Ovocného království do světa hledat si nějakou ženu. Šel a šel, až po nějakém čase dorazil do cizího království, které se jmenovalo Království Země Melounů a Brokolic. Pepík Pomerančan šel za panem králem Melounákem, co měl dceru Brokoličanku - ta se Pepíkovi líbila a zeptal se krále, jestli si ji může vzít za ženu. Král řekl, že ano, ale pod podmínkou, že budou i dále žít zdravě. Oba dva mu to slíbili pod stromem Zdraví a byla svatba. Pepík Pomerančan zůstal na zámku se svou princeznou Brokoličankou a měli spoustu dětí.

- Jan Kadrmaz, 4.ročník

Něco pro chytré hlavičky

Doletí raketa z vesmíru zpět na Zemi? Postupuj po násobcích č. 3

6	30	15	4	7	10	13	16	19	22	25	28	31	64	67
70	34	76	9	91	43	82	73	40	37	46	79	49	88	85
94	97	100	2	21	5	8	11	14	17	20	23	29	26	32
38	35	41	50	3	44	47	53	59	62	56	65	74	68	71
80	77	86	89	92	27	95	98	4	24	6	7	10	13	16
19	20	23	22	6	26	29	32	18	41	35	15	38	44	41
47	50	53	59	62	15	30	9	56	65	68	12	71	74	77
80	89	83	2	5	86	92	8	95	11	98	14	9	17	20
23	26	29	32	35	44	41	38	1	2	47	50	18	19	4
1	2	4	7	8	11	10	13	14	16	17	19	6	20	2
25	22	23	28	26	29	31	32	34	35	37	3	38	40	41
46	47	43	44	65	67	2	1	5	8	21	7	79	73	67
4	8	10	16	4	2	1	5	13	27	19	23	28	29	2
5	17	43	44	55	64	61	1	31	30	14	8	7	2	1
11	4	7	8	52	56	13	15	9	22	23	25	26	31	32
14	11	10	7	16	17	26	6	61	1	4	5	7	2	14
65	1	2	4	5	7	8	18	11	14	17	20	23	26	29
32	35	38	41	44	47	24	50	53	56	59	62	65	68	70
71	74	77	80	83	80	3	10	41	8	7	4	5	1	2
8	7	4	5	1	2	13	12	16	5	8	7	31	32	40
1	2	19	20	34	35	38	22	15	14	17	19	8	7	5
43	55	58	59	53	52	50	14	8	18	28	5	16	17	13
1	2	4	5	8	7	11	10	14	28	30	21	9	19	11
35	34	37	38	40	16	17	50	16	13	8	7	3	4	5
64	65	68	70	80	89	77	74	73	17	16	13	6	11	2
20	10	31	32	40	50	70	80	1	2	4	5	32	12	22
1	2	4	5	7	8	10	11	13	14	16	17	19	20	21
22	23	25	26	28	29	31	32	34	35	37	38	17	27	55
11	10	4	5	7	8	1	2	7	3	6	24	18	14	8
4	17	19	20	10	11	14	19	9	22	4	7	8	1	2

A nyní? Tak jsme to dopekli, že ani slušně banderium ku slavnosti odhalení pomníku Pakostova neženem. Měli by být ti naši sedláci trochu konservativnější a také trochu rozumné hrdosti na svůj stav by jim neškodilo. (Josef Karlík, kronikář)

Průhon a stádlisko

Jedouce z Němčic k Litomyšli přijedeme pod Kolouškou k cestě, která se vlevo do kopečka k Suché uhybá. Po zaniknutí cesty v Brodu jezdilo se tam k ovčínu, Strakovu, Janštorfu atd. Nyní je to cesta polní. Říká se tam v průhoně.

Průhony byly širší cesty, kudy pastýři stáda buď k vodě neb z jedné drah do druhých přeháněli.

Zmíněným průhonem nejspíše panský ovčák stádo do potoka pod Kolouškou k napájení honil a snad i také němčický pastýř na břehy nad lukama u Suché tudy stádo proháněl. Jinak pásal po drahách od nynější silnice počínaje kolem luk k Suché a dále po občinách až k lesu, pak okolo lesa přehnal na druhá draha, táhnoucí se po strání nad lukama v Člupku zpátky k Němčicům.

Na kraji lesa statku č.p. 55 u Racku, ukazuje se dosud místo Stádlisko, kde stádo za parných dnů obyčejně odpočívalo. K napájení honil stádo k vodě pod Smrčinu. Jiný průhon zvaný Síčův průhon byl přes obecní les a přes louku ze drah na stráň Svinovskou, kde Síčův les počíná. Průhonem tím Síčovi dobytek svůj ze drah němčických na svoji louku pod Mladěmi proháněl a snad i dále za Svinnou, kde rovněž pastvíska měli honili. Z průhonu toho zbyla jen stezka mezi loukou Fikejzovou a Karlíkovou.

Zašla stáda, pomřeli pastýři, draha se zorala a jen ještě ta jména se v paměti lidu zachovala a ta scházející pastouška, kteráž připomíná, že tu kdysi jakýsi pastýř býval, který stádo pásal a časné ráno na roh troubil, což mnohým ospalcům nemilé bylo, když matička dcerušce svoji zpívala: „Vstávej, Anka pastejř troubí, vem mošinku jdi na houby“.

Poznámka: Pastouška pro sešlost zbořena roku 1946. Viz kroniku z toho roku.

Paměti roku 1843

Bouřlivý ten rok byl každopádně mezníkem staré a nové doby. Celá lidstvo bylo v jakémsi zimním rozdechlení a toužilo po něčem lepším, o čemž ani jasné vědomí nemělo. Na venkově zvláště zrušení roboty bylo očekáváno o kterémž již dříve za císaře Josefa a jeho matky Marie Terezie se jednalo a kteráž břemeno již tehdy o něco zmírněno bylo. Přišlo jaro 1848 a přineslo mimo květ fialek a zpěv skřivánek také červánky a zář nové doby.

Dne 15. března prohlášená konstituce. Tu jako zázrakem vše se změnilo. Slovo „Svoboda“ zaznívalo ze všech úst. Všecky staré řády začaly se bořit, vrchnost nechtěl žádný poslouchati. Po městech se cvičili měšťané ve zbraní, studenti zakládali gardy, vykračovali šavlemi opásaní s červenobílými rúžicemi na prsou. Tak bylo ve městech. Na vesnicích nikdo nedbal mušketýrů a různých těch panských karabáčníků, žádný nechtěl robotovat. Kde jaká stará flinta byla přinesená, uvedená do pořádku a komu se líbilo, vyšel si s ní beze strachu do polí do lesa na zájce.

V Němčicích byl té doby rychtářem František Částek, muž studovaný ale vrchnosti tělem, duší oddaný. Byl znám co obzvláštní miláček hraběte a vrchnosti a pro tuto jeho vlastnost obrátilo se veřejně mínění proti němu a následek toho byl, že ho zbavili rychtářství. Pověst praví, že poslal hraběti jakýsi spis, nyní bychom řekli Adresu důvěry, slib další poslušnosti a oddanosti, což lid tak popudilo, že z vesnic od Mejta na něho přišli a kdyby ho nebyla svobodnice schovala, byli by ho zabili.

Novým rychtářem zvolen byl Jan Bartoniček, sedlák č.p. 62, a konšely: Josef Vytlačil č.p. 22 jinak Bezděk, Mikuláš Dubyšar č.p. 53, Štyndl 54, Josef Vaňous č.p. 55. Prvním činem nového představenstva bylo svolání obecní hromady do prostřední hospody. Na této se jednalo o obecních lukách, kteréž od let nepamětných, sedlákům luk nemajících, najaty byly.

Pod rybníkem měl kus louky Hanus z Lánu, o kterou se v první řadě jednalo. Podán návrh, aby luka společně posekány byly a tráva se chalupníkům rozdělila. Návrh přijat a luka se začaly sekat nejdřív pod rybníkem. Po té nastala přestávka, nejspíše, že se doslechlo, že Hanus žaloval, takže na luka na Člupku pod Smrčinou už nedošlo. (Poznámka: Dle jiných ústních podání bylo na oné schůzi v Prostřední usneseno sekati panský rybník, tenkrát již v louku proměněný. Najmutí sekači nepřetržitě sekali trávu a chalupníci a louku nemající sedláci si ji odváželi. Zpráva tato zdá se býti pravděpodobnější, poněvadž pro posečení trávy na louce nějakého sedláka by vrchnost neposílala na provinilce vojenskou trestní výpravu, jak Josef Kar-

lík dále uvádí.)

Ale najednou jednoho krásného dne přišlo do Němčic oddělení vojáků na exekuci. Chalupníci dostali po jednom, rychtář dostal 5 mužů a důstojníka, konšele po třech mužích a ze sedláku Josef Povolný č.p. 9 tři muže za to, že řekl o hromadě: No tak jděte sekat. Vojáci měli předepsanou stravu, pivo, kořalku a plat peněžitý. Byli tu dva týdny a mnohého vyjedli, že mu ani vajíčko nezůstalo. Jak bylo při sekání chvály, tak bylo potom dost proklínání a zlosti. Tak skončila konstituce v Němčicích.

Toho roku jsme se rozloučili se stříbrnými penězi, dvacetníky, dvouzlatníky, toлары takřka přes noc zmizely. Zůstaly zlatky papírové, kteréž když za krátko i měděné peníze zmizely, lidé ty zlatky stříhali a trhali. Když nebyl nůž po ruce, zlatka se přehnula, naslinila a přetřhla. To byly nejhorší peníze, pravý hadr. Co jich bylo jen falešných.

V té nouzi o drobné pomáhali si obchodníci sami takto: Složili u banky jistou část peněz co zálohu a dali si natisknout vlastní peníze. Po čase, když vláda vydala vlastní desetníky tyto opět stáhli a zálohu dostali nazpátek. V Litomyšli takové peníze měli: Kupec Zahradník a Marek šestáky a Jirout desetníky. Tak to bylo tehdy v každém městě. V Mejtě měli peníze mosazné. O posvícení byla v nové horní hospodě první muzika velmi slavná neb té doby ve vůkolí podobného sálu nebylo.

Události v Čechách roku 1848

Když se zpráva o revoluci ve Francii do Prahy donesla, v Praze ihned začalo se jednati. Stavovská oposice byla první pohotově domáhat se ústavy. Po té demokratický spolek Repeal s hosty Petra Fastra hostinského u Zlaté Husy usnesl se vyslati poselstvo do Vídně k trůnu. Schůze 11. března stala se památná tím, že Čech tu opět vystoupil na jeviště a to ještě za noci absolutismu a vlády Metternichovy. Petr Fastr byl povaha chodská, neoblomná, byl prostodušný, rozhodný, české věci tělem i duší oddaný.

Za účasti doktora Františka Braunera ujednán program s nadšením přijatý:

1. Spojení Čech, Moravy a Slezska.
2. Zodpovědné politické a finanční úřady v Praze.
3. Doplnění stavovských sněmu volenými poslanci měst a venkova.
4. Rovné právo češtiny a němčiny ve všech českých zemích.
5. Oprava soudnictví.
6. Vykoupení z roboty.
7. Obecní zřízení se svobodně volenými zástupci a zavedení obecních gard.
8. Obsazení úřadu lidmi domácími, znalých obou zemských jazyků.
9. Svoboda tisku.
10. Oprava taxovních a kolkových zákonů.
11. Svoboda shromažďování
12. Svoboda náboženského vyznání.

Sestavena adresa k trůnu a rozeslána do všech měst. 15. března zasedal Svatováclavský výbor. Po 4. hodině obdržel zprávu, že Metternich je propuštěn a konstituce prohlášena. Po osmé hodině večer dostal se do stavovského divadla hrabě Rudolf Stadion a předkloniv se z lože zvolal k obecenstvu: Jeho Veličenstvo dle právě mě došlé telegrafické zprávy přislíbilo svým národům konstituci. Svoboda tisku a zřizování gard povoleno. Ať žije náš císař a král Ferdinand. Bůh opatruj nejvyšší císařský dům a naši drahou vlast českou. Herci přestali hráti, obecenstvo jásalo, voláno vivat, vivat. Praha byla ihned slavnostně osvětlena.

České poselstvo k trůnu opustilo 19. března Prahu. Arcibiskup Alois Šrenk sloužil u sv. Václava na koňském trhu mši sv. u přítomnosti celé Prahy. Po té provázeno poselstvo na nádraží.

České poselstvo mělo slyšení u císaře 22. března ale neuspokojilo vyřízení jeho. Po návrhu Dra Braunera rozhodnuto poslati nové poselstvo do Vídně. Toto také dne 31. března odjelo a 3. dubna mělo slyšení u císaře. Výsledkem jednání byl kabinetní list ze dne 8. dubna.

První jeho článek definoval znovu právo jazykové, již v prvním listu kabinetním prohlášené slovy: Národnost česká budiž položena za základ tak, že se Česká řeč ve všech zprávách s německou za rovnou staví. Článek 9. dokládal, že všechny ouřady mají býti obsazovány lidmi obou zemských řečí znalými. A i další požadavky byly příznivě vyřízeny. Hlas zrušení roboty, který první Čechové na sv. Václavském shromáždění zdvihli a který pojat byl do petice, došel již 28. března za tím v zásadě, ale s určitou lhůtou do 31. března 1849 splnění.

Druhé poselstvo vrátilo se 11. dubna do Prahy. Před odjezdem z

Vídně vydalo ještě slovo k Moravanům hlásající: Co Bůh spojil, člověk nerozlučuj, jsme synové jedné matky, jejíž dědictví jest nám oběma společný jazyk. Poslové uvítání byli v nádraží a na Staroměstském náměstí přečetli Petr Fastr a Trojan kabinetní list, jenž přijat byl se zvucným souhlasem. Dne 12. dubna konáno ve velechrámu svatého Víta slavné Te deum, jehož se zúčastnili arcikníže Karel Ferdinand, veškeré ouřady a společenstva. Večer bylo slavnostní osvětlení města. Veřejnost byla spokojená s vyřízením. Měsíc březen 1848 zůstal zaznamenán jako šťastná chvíle v dějinách českých. V krátké době tři neděl stál národ český opět na jevišti politickém, z něhož po dvě století byl zatlačen a zahajoval nový život s myslí odhodlanou.

Proti Frankfurtu

V jásavou náladu březnových dnů, když všichni jako bratři padali si v náruč, padl stín. Z Vídně zanesena k nám otázka Frankfurtu a centralisace. Zem trpěla nezpůsobností vlády.

První otravné kvítí byly černo-červenozlaté kokardy, které někteří domácí si připínali. Nebyla to barva svobodného Německa, ale hlavně proti Čechům.

Slavně před očima celé Evropy podal František Palacký osvědčení o poměru koruny české k říši německé. Obdržev 10. dubna pozvání, aby se dostavil do 50ti členného výboru ve Frankfurtu, zaslal již 11. dubna odpověď k rukám předsedy Svirona. Odpověď ta stala se jako odpověď celého národu významnou: Jsem Čech původu slovanského a se vším tím nemnohým, co mám a co mohu oddal jsem se zcela a navždy do služby svému národu. Národ český sám sebe nikdy k národu německému nepočítal, aniž k němu byl počítán. Dosavadní spojení Čech s říší německou pokládáno býti musí nikoli jako spojení národa s národem, ale za svazek panovníka s panovníkem.

Rakousku vytkl Palacký velký úkol býti hradbou východní Evropy a soudil, kdyby Rakousko nebylo, že by bylo nutno jej utvořit.

Mezi Čechy otázka obeslání Frankfurtského parlamentu jitřila veřejné mínění. Havlíček hřímal proti frankfurtákům pražským a proti šílené myšlence voleb. Havlíček horlil, že jsou to bouřilové a štváči, kteří ministerstvo k takovým krokům dohánějí a přijde-li vláda ještě jednou s takovou, aby byla obžalovaná ze zrady zemské. Takové a podobné články v novinách způsobily, že volby do Frankfurtu nebyly ani vykonány.

S nadšením zpívala se známá Havlíčkova píseň:

Šuselka nám píše
až z německé říše,
by jsme přišli Němcům pomoci
že jim kruží v břiše

Německo je vaše,
Čechy ale naše,
nefoukejte nám z Frankfurtu
do slovanské kaše

Však se Frankfurt lekne
a čepečku smekne,
až český lev zjeví vousy
a ocasem sekne.

Hoj, vy Němci, chámi,
nehrajeme s vámi,
co jste si tam nadrobili,
to si snězte sami.

Česká ústava

Národní výbor naléhal, aby volby sněmovní co nejrychleji byly vysáány a ustavení země provedeno. Zatím však polyp centralisace vztáhl znova svá ničivá ramena na království. Dne 25. dubna vyhlášena říšská ústava od Pillersdorfa vypracovaná, která přičila se císařskému listu kabinetnímu ze dne 8. dubna, druhému českému poselstvu daném. Ústava ta hlásala, že všechny k rakouskému císařství příslušné země činí nedílnou konstituční monarchii, ale hned na to uváděla pouze země Cislajtanie. Stanovila dvě sněmovny, senát pro prince a dědičné členy se 150 největších poplatníků a sněmovnu se 153 poslanci. Česká veřejnost byla tímto darem trpce překvapena. Národní výbor jednal hned o protestu. Celkem však poskytovalo národu uspokojení, že mají

slovo královské v kabinetním listě dané a dle toho že mohou býti v Čechách poměry upraveny.

Volby byly vysáány a dna 7. června měsíce v Praze sněm sejit. Národní výbor pracoval zatím osnovu ústavy české, významné i pro všechny časy příští. Morava a Slezsko byly s Čechy blízký svého cíle, který však rostoucí nepřítel vládní a oznamující se reakcí vždy více se oddaloval.

Slovanský sjezd. Čím více množil se rozvrat Frankfurtem a Vídní působený, čím více Maďaři zabírali svobodu jen pro sebe, tím více zmáhala se mezi Slovany touha po vlastním středisku a místem tím byla Praha. V Chorvatsku dáno heslo, aby se Slované shromažďovali v Praze. Zřízený výbor vydal provolání a koncem května sjížděli se členové slovanského sjezdu v Praze, kterýž byl zahájen 2. června. Slavnostní průvod bral se do chrámu Týnského, kde před sochami Cyrila a Metoda, apoštola slovanských, kněz prozatímního výboru Štulc, vzdával díky všemohoucímu, že posléze v duších slovanských probudil ducha svornosti a lásky a prosil Pána zástupů, aby žehnal dílu započatému ku blahu národa a celé vlasti. Líce mužů i starců smáčená slzami citu netušených, jimiž v shromáždění tom, posud jediném v dějinách slovanských, dmula se prsa každého přítomného. Z Týnského chrámu ubíral se průvod kolem staroměstské radnice na Žofín. Rytiř Neuperk ohlásil volbu Palackého za starostu. Palacký povstal aby zahájil sjezd. Učinil tak těmito slovy: „Čeho naši otcové nikdy nenadáli se, to stalo se nyní skutkem. Bratři naši sjeli se, aby se přihlásili k velké slovanské rodině a podali sobě ruce k věčnému spolku lásky a bratrství“ a končil: „Nyní propustíž pane služebníka svého, nebo viděli oči mé spasení, které jsi připravil nám před obličejem světa k oslavě rodu slovanského“.

Po Palackým mluvil Šafařík, jehož řeč vyvolala velké nadšení. Ohniví Jihoslované mávali tasenými šavlemi, jiní si padali v náruč, byla to scéna na kterou se nezapomíná. Dne 4. června byla neděle, kde slovanský kněz srbský Petar Pavel Amatovič sloužil mši pod širým nebem u sochy sv. Václava v církevním staroslovanském jazyku, již celá Praha obcovala. 6. června jednáno dále o požadavcích Slovanů, kde Bakunin vystoupil se svými návrhy ale zůstal v menšině. V sobotu před svátky svatodušními odbýván ples na počest hostů slovanských, k němuž se dostavili sám kníže Karel Ferdinand, kníže Windischgrätz s chotí svou, kníže Josef Lobkovic a jiní

Té doby meškali Dr. Ladislav Riegler a hrabě Nostic v Innsbrucku u dvora mocnářova ohledně požadavku českých, kdež ministři Vídeňští všemožně pracovali proti deputaci české. Zatím přišel v Praze nový činitel k platnosti.

Bouře v Praze roku 1848

Slovanský sjezd nebyl ještě v Praze ukončen, ústava nastala se ještě skutkem a již zdvihala reakce v Čechách hlavu. Nejosudovější význam však měl pro Prahu a Čechy příjezd knížete Windischgrätze, jenž vládl více než ministerstvo. Když dvůr odjel z Vídně do Innsbrucku, přijel Windischgrätz do Prahy. Vojákům vštěpovaná nenávisť proti všem, kteří nesouhlasili s Windischgrätzem. Veřejné mínění žádalo jeho odstoupení. O boží hod svatodušní vypadala Praha jako ve stavu obležení. Stráže zesíleny, děla vyvezena na Vyšehrad a Petřín a namířena na Prahu. Klid nabyt nikde porušen naopak byla na Václavském náměstí u sochy sv. Václava sloužená mše sv. na znamení sbratření. Dáno heslo, aby se všichni dostavili beze zbraně. Mši sv. sloužil farář na odpočinku Jan Eduard Arnold, zakladatel besedy měšťanské. Účastenství bylo veliké. Účastníci zdvihali ruce ku přísaze a podávali si je pak. Jak farář Arnold vypravuje, četl po mši z Růže Sionské modlitbu na zachování svornosti a pokoje.

Zástupové se za zpěvu národních písní rozcházeli. Po známých bouřích v Praze, o kterých nám kronikář Josef Karlik nic nezaznamenal, ale odkázal nás na knihu: Devatenácté století, počalo jednání o mír 17. června na hradě pražském. Dr. Riegler navrátil se zatím z Innsbrucku, odebral se ihned na hrad, kde meškala deputace měšťanů s Dr. Vaňkou v čele. Dr. Riegler vytýkal Windischgrätzovi, že se dopouští velezrady, ale on odpověděl: „Já jsem tu komandant a vy musíte dělat co já chci. A kdo neposlechne toho zahrdlím a rozkázal kapitulaci na milost a nemilost“. Sbor svornosti byl od husarů obklopen a odveden do zajetí na Hradčany. Nastalo zatýkání a to nejen těch, kteří byli snad na barikádách, nýbrž mužů českých vůbec.

Zatčení: Hrabě Vojtěch Dejmk, baron Vilany, hrabě Bouquoy, rytíř Nejperk, doktoři Frič, Brauner, Gabriel a Trojan, kněží Jan Arnold, Krolmus, Náhlavský a mnoho jiných.

Pověstní stali se reakcionáři (zpátečníci), zvaní sedm a šedesátníci.

CO SE UDÁLO VE ŠKOLE

Beseda s policistkou

V rámci programu prevence sociálně-patologických jevů jsme do školy pozvali policistku paní Evu Sychrovou, která si nejdříve popovídala s žáky 1.a 2. ročníku o různých nebezpečných situacích, následovala beseda s žáky 3.-5. ročníku, kde převážně odpovídala na dotazy dětí, vysvětlila jim vše, co je zajímavé, povídali jsme si i o problematice šikany mezi dětmi.

Ježčí mimino

Po roční přestávce jsme se opět rozhodli pečovat o malého ježečka. Pozvali jsme do školy paní Malátkovou, která má doma záchrannou stanici pro

ohrožená ježčí mláďata. Od ní jsme se dozvěděli o životě ježků spoustu zajímavostí, poradila nám, co mají ježci nejraději a jedno „ježčí mimino“ nám také přivezla.

Pojmenovali jsme ho ČUMÁČEK. Vykrmili jsme ho z 580g na 730g a v pátek 16. listopadu jsme ho uložili na školní půdě k zimnímu spánku.

Úspěch ve výtvarné soutěži

Ve výtvarné soutěži „Moje zážitky z prázdnin“ - pořádané Městskou knihovnou Litomyšl obsadila naše žákyně

Danuška Urbánková

1.místo.

GRATULUJEME!!!

Všechny občany srdečně zveme na **VÁNOČNÍ KONCERT**

který se uskuteční 19. prosince v 17⁰⁰ hodin v KD Němčice.

Vystoupí děti z MŠ a žáci ZŠ.

Projekt EKOŠKOLA

Již druhým rokem se účastníme mezinárodního projektu EKOŠKOLA, jehož cílem je ekologizace provozu školy a zapojení environmentální výchovy do školního vzdělávacího programu. Stanovili jsme si akční plán úkolů, který bychom chtěli do konce tohoto školního roku splnit.

V 1.čtvrtletí jsme:

- * pomalovali velkou část opěrné zdi u školy motivy stromů a keřů
- * k vypínačům jsme umístili cedulky připomínající zhasínání- podle návrhu Filipa Matouška (na počítači upravil Jirka Věneček)
- * na školní zahradě jsme instalovali kompostér, který škole darovala firma LIMES, čímž se nám podaří snížit objem směsného odpadu !!!Děkujeme!!!
- * v prostoru za školou jsme instalovali stojany na jízdní kola a sud na dešťovou vodu
- * uspořádali jsme v každé třídě projektové dopoledne na téma třídění odpadů: „Umím třídit“

* S přírodovědným kroužkem jsme hledali největší a nejmenší list, navštívili koňskou stáj u pana Jílka a vyslechli si zajímavé povídky o životě koní, vypravili jsme se údolím Zlatého pásku, navštívili jsme nově zrekonstruovanou čistíčku odpadních vod

* Vypravili jsme se ke studánce „U KAČENĚK“, nad kterou jsme si vzali patronát, kde na nás čekalo nemilé překvapení-hrncek na pití s logem školy i cedulku s nápisem někdo ukradl –my to ale nevzdáme a na jaře uděláme druhý pokus

* Uspořádali jsme soutěž „O nejkrásnější list“, ve které zvítězila Tereška Tmějová

* Na WC jsme instalovali cedulky a značky připomínající úsporné splachování (s cedulkami pomohla Katka Dobocká)

* Uspořádali jsme exkurzi na přehradu Pastviny, kde jsme si prohlédli hráz a vodní elektrárnu. Průvodcem nám byl pan Jiří Urbánek, který celou exkurzi zařídil a o všem dětem zajímavou formou povyprávěl. !!!Děkujeme!!!

* Od nadačního fondu Veolia jsme darem dostali učební pomůcku v hodnotě 10 000,- Kč -kufřík „Tajemství vody“, který nám umožní zkoumat kvalitu vody ve Zlatém pásku a provádět další zajímavé pokusy s vodou.

Další akce

- * Návštěva plaveckého bazénu (školní družina)
- * Hudebně-divadelní představení "Želvák"
- * Drakiáda
- * Lampionový průvod
- * Zapojení do soutěže MVČR k týdnu evropské mobility "Zajíc Nesquik v dopravní situaci"
- * Divadelní představení "O princezně Mlsalce"
- * Návštěva výstavy modelů letadel (školní družina)
- * Účast ve výtvarné a literární olympiádě Centropenu (4.a 5.ročník)
- * Charita - na podporu Centra přípravy koní pro hiporehabilitaci bylo odesláno 500,-Kč

Internet ve škole od společnosti Němčice.Net

Od 1.11.přestalo MŠMT platit školám připojení k internetu, které do této doby zajišťovala firma Telefónica. Ta nám nabídla pokračovat ve stávajícím systému, ale za částku převyšující 2 000,-Kč měsíčně, což by byla pro rozpočet školy neúměrná zátěž. Velice jsme proto uvítali možnost připojení, které nabízí občanské sdružení Němčice.net – za cenu mnohonásobně nižší. Navíc veškeré práce spojené s přechodem na nové připojení nám pánové Hájek, Tkadleček a Vytlačil provedli zcela zdarma!

!!!DĚKUJEME!!!

Cena za připojení je určitě nejlepší ze všech dostupných možností a tak mi nezbývá, než toto připojení všem obyvatelům obce doporučit. (Blíží informace najdete na <http://www.nemcice.net/>).

Ještě jednou děkujeme.

MATEŘSKÁ ŠKOLA

FRANTIŠKŮV DÁREK

"Mám ještě něco udělat?" Zeptala se sekretářka. Velmi zaneprázdněný ředitel mrkl na hodinky a prohlédl si diář: "Už bychom měli být pryč. Teď už moc práce nenaděláme". Sekretářka se usmála: "Ale ještě tu máme seznam dámk pro syna. Nezapomeňte, že za tři dny jsou Vánoce".

"Ještě, že jste mi to připomněla!" Ředitel si povzdychl. "Bojím se, že se na mě bude trochu zlobit. Nejspíš právem, protože mám na rodinu tak málo času. Když večer přijdu domů, syn už spí. Skoro nikdy nemáme čas si popovídat. Ale aspoň o Vánocích chci, aby ode mne dostal pořádný dárek. Jenomže... kde na to vzít čas? Víte co? Kupte ho vy.

Na penězích nezáleží. Přečtete si ten seznam a kupte všechno, co si syn přeje."

Sekretářka otevřela dopis od syna, potřásla hlavou a usmála se: "Víte, že vaše příkazy vždycky plním, ale tentokrát to vážně nejde". "Proč ne? Copak si osmileté dítě může přát věc, kterou mu nemůžu koupit? Ukažte mi ten seznam!"

Sekretářka mu mlčky podala synův dopis. Ředitel si ho přečetl: "Milý tatínku, k Vánocům bych si přál, aby sis celý příští rok pro mne každý den (nebo skoro každý den) našel půl-hodinku času. Nic jiného nechci. Tvůj František."

- Z knihy Vánoční příběhy pro potěchu duše vybrala V. Doležalová

Ježíšku, prosím tě, přečti si mé psaní, je krátké, mám k Tobě jen jedno přání:

Ať jsou všichni v Novém roce takoví, jak na Vánoce, ať jsou milí, miň se mračí, děkuji Ti, to mi stačí.

Co nového v naší školce

Letošní, i když velice krátký podzim jsme si užili na vycházkách. Do školky jsme se vraceli s množstvím barevných listů. Vyráběli jsme lampiony, přibytky pro ježečky i pelíšek plný podzimních plodů pro plyšová lesní zvířátka.

Zima se ale ohlásila docela brzy a děti hned potěšila přívalem sněhu. Tak, jak jsme si s dětmi zazpívali, Martin tentokrát opravdu přijel na bílém koni.

Čeká nás, stejně jako školáky, vystoupení na Vánočním koncertu v Kulturním domě a proto už pilně

nacvičujeme, abychom potěšili všechny tím, co umíme.

Prejeme Vám všem nejen pěkné Vánoce, ale i celý nový rok.

- Věra Jansová

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ ČOV

ČISTÍRNA ODPADNÍCH VOD

NĚMČICE

REKONSTRUKCE V ROCE 2007 PROVEDENÁ ZA FINANČNÍ PODPORY PARDUBICKÉHO KRAJE

CELKOVÉ NÁKLADY: 5.106.000,- Kč
DOTACE PARDUBICKÉHO KRAJE: 3.200.000,- Kč

Celkové náklady **5.106.000,- Kč**
Dotace z Pardubického kraje **3.200.000,- Kč**
Dodavatel generální Vakstav Jablonné nad Orlicí
Dodavatel technologické části Ados Jevíčko
Technický dozor investora Jafis Litomyšl
Kolaudace stavební části 30.10.2007

22.11.2007 byla za účasti starostů okolních obcí i zástupce kraje slavnostně otevřena rekonstruovaná čistírna odpadních vod.

Protože se jedná o významnou investici, dovolte mi připojit několik faktů:

Rekonstrukce byla provedena v období květen - září 2007 za finanční podpory Pardubického kraje. Dofinancování podílu investora, tedy obce Němčice, bylo provedeno pomocí krátkodobého úvěru od Komerční banky v Ústí nad Orlicí

Vodoprávním úřadem Městského úřadu v Litomyšli byl schválen zkušební provoz do 31.12.2008. Po následném vyhodnocení ukazatelů bude stavba uvedena do trvalého provozu.

Oznamujeme občanům, že svoz TKO se naposledy v tomto roce uskuteční **25.12. 2007** a to již od **6:00 hodin ráno**, proto vyzýváme všechny občany, aby měli nachystány popelnice na svozových místech.

Od roku 2008 se každý další svoz taktéž uskuteční od 6:00 hod

Ze Zhořské návsi

Ve Zhoři jsou dvě návsi. Dolní je u koryta, tam ženy právaly prádlo a při této práci probraly vše, co je ve Zhoři nového. V létě bývala náves plná hrajících si dětí. V zimě kopečky poskytovaly krásné sánčkování. To byla taková záliba, že se dětem ani nechťelo domů.

Vzpomínám na jednu příhodu, když dívka přišla pro svou se-střičku, aby šla domů. Ta neposlechla, tak ji chytila za límec a násilím ji odtahovala. Sestřička ale rychle rozepnula knoflíky kabátu, vyvlekla se a už byla pryč. Starší sestra šla domů s křikem a s prázdným kabátem.

Pak je tu horní náves nad pumpou, které se dříve říkalo Kozí rynek. Jak k tomu názvu došlo, to Vám chci vypsát. Tehdy kola, rádia, televize nebyly. Mládež se scházela na návších. Hrála si, zpívala, škádli se a vznikaly i první známosti. O rozpustilosti nebyla nouze. Vymýšlelo se, co tu ještě nebylo.

U každé chalupy stála dřevěná koza, pomůcka na řezání dříví. Uhlí, elektriky, plynu nebylo, takže jen dříví se muselo na zimu nařezat. Tu někdo dostal nápad – potmě se snesou všechny kozy ze Zhoře na náves. Tak se i stalo a ráno na návši stála velká pyramida z koz. Co zbývalo tátům a mamkám, než aby si rychle zašli na náves a tu zachoválejší kozu odnesli domů? Tak vznikl název Kozí rynek.

Těch lumpár se dělalo více. Tak se třeba objevil na vrchu střechy naložený vůz s hnojem. Nebo polní nářadí vylezlo samo na stromy. V zimě sloužila silnice za závodní dráhu na sánkách. Trasa byla od hřbitova až na konec vsi. Auta byla vzácností, tak silnice musela být využita. Tehdy přijel frajer z města za holkou do Zhoře autem. Přistupovali k autu čtyři urostlí chasníci a prohlašovali: "Jestli nám nedáš flašku nedovolíme ti chodit sem za děvčetem, ale hodíme tě i s tou károu do pangetu." Na důkaz nadzvedli auták i s frajerem.

Vzájemné vztahy občanů byly různé. Na jedné straně pospolitost, ale na druhé straně nevraživost.

Bylo to navečer, na návši se ozval křik. Lidé vycházeli z chalup, aby zvěděli, co se děje. Tu u dvou protilehlých chalup sedí na lavičkách sousedé a hlasitě si vyměňují názory. Na cestě se shromažďuje dost posluchačů. Hádají se a jsou povzbuzeni zájmem veřejnosti a tím více létají šťavnaté vzájemné nadávky. Diváci to sledují se smíchem. Tu vyběhá bába s koštětem a hrozí sousedům. Soused jí s posměchem odhání. Bylo to takové neplánované divadlo, které teprve tma ukončila.

Čas zahojil takové hádky a sousedé zapomněli na neshody. Přišla válka a lidé ve svornosti ji prožili, ale přišel socialismus. Společnost se rozdělila na schvalovatele, ale i odpůrce. S diktaturou nebyl každý spokojen. Tu bylo slyšet názory, jak dlouho to potrvá. Vzpomínám na slova souseda, pana Goldsteina: "Emil Vostářík si myslí, že to dlouho nevydrží, nejdéle tak 10 roků, ale já říkám 40 roků". Měl ten starý pantáta pravdu.

- Jaroslav Doležal st.

Přidávám pár slov k tomuto článku, protože mám radost, že ze Zhořské návsi zmizela skládka, která tam dlouhou dobu dělala ostudu. Skládka tu již není, vždyť přece každý ví, že staré nepotřebné věci patří na sběrný dvůr. Věřím, že se rozumní lidé domluví a dají své návrhy, jak by tento prostor uprostřed vsi mohl vypadat.

- Věra Doležalová

Pondělí 31.12. od 10⁰⁰ do 17⁰⁰

Kulturní dům Němčice

Silvestrovské vážení

Záznamy z minulých vážení budou k dispozici k nahlédnutí

Vážní lístky na vyžádání

pořádá Spolek pro zachování místních kulturních tradic v Němčicích

Dne 15.12. 2007 od 10:00 do 12:00

bude pro veřejnost k nahlédnutí nově rekonstruovaná

Čistírna odpadních vod.

Srdečně vás všechny zveme a těšíme se na vaši účast

Malé občerstvení připraveno.

Farní charita Litomyšl pořádá

TŘÍKRÁLOVÝ KONCERT

křesťanské rockové hudební skupiny ELIATA

odměna tříkrálovým koledníkům vstupné dobrovolné

6. 1. 2008 ve 14.00

v Lidovém domě v Litomyšli
výtěžek koncertu bude věnován do Tříkrálové sbírky

Výzva pro občany

Dovoluji si obrátit se na všechny občany naší obce Němčice, ve všech jejích částech, s výzvou, žádostí o spolupráci o zajištění průjezdnosti u místních komunikací. Jedná se o důkladné prořezávání větví a křovin, které zasahují do i nad místní komunikace a velmi ztěžují průjezd především pro vozidla zajišťující svoz popelnic, a také pro naši techniku zajišťující zimní údržbu v obci. Především v zimních měsících, kdy nachumelí, dochází pod tíhou sněhu k naklánění větví a křovin do místních komunikací a tím k poškozování vozidel, nejen obecních.

Ještě bych chtěl upozornit na odstavování vozidel na místních komunikacích, která v některých případech doslova znemožňují zajistit dostatečnou zimní údržbu. Závěrem bych chtěl ještě jednou požádat o spolupráci v těchto záležitostech, děkuji.

- Ing. Josef Racek, starosta obce

1868 - 2008

140 let trvání divadelního ochotnického spolku "Šlégl" v Němčicích

Blíží se rok 2008, ve kterém náš spolek oslaví 140. výročí svého vzniku. V naší kronice máme uložený velmi pěkný článek, který napsal pan František Dubišar u příležitosti 100. výročí divadelního ochotnického spolku Šlégl. Je velmi zajímavý, proto si dovoluji nabídnout Vám k přečtení jeho podstatnou část.

100. let divadelního ochotnického spolku Šlégl v Němčicích

Boj o zachování našeho národního bytí trval staletí a poznamenal kulturu a umění. Zvláště česká kultura v 19. století nabyla rázu demokratického a často bojovně pokrokového. K pokrokovému vývoji našeho národa přispěly drobnou a obětavou prací divadelní ochotnické spolky ve venkovských městech a na vesnicích.

V současné době oslavují mnohé divadelní ochotnické spolky sto let svého trvání. Při této příležitosti si chci všimnout činnosti divadelního ochotnického spolku „Šlégl“ v Němčicích. V jeho práci se najde mnoho společného s činností jiných spolků. Po pádu bachovského absolutismu na počátku let šedesátých, kdy nastalo politické uvolnění, začalo se dařit spolkovému životu. Spolkový život se rozvíjel i na venkově. V Němčicích v roce 1860 vznikla čtenářská beseda, která se chtěla věnovat osvětové práci a také hrát divadlo. Z této čtenářské besedy vznikl později divadelní spolek. Staré zápisy ve spolkovém archivu nám dávají možnost přehlédnout všechnu tu drobnou mravenčí práci za uplynulých 100 let, která podstatnou měrou přispěla k řešení problémů, jimiž žil náš venkov. Obyvatelstvo vesnic nezůstalo stranou národního dění. Mnohé problémy si řešilo po svém, podle svých sil a možností.

Sto let práce němčických ochotníků se vyznačuje činností dobročinnou, zábavnou, vlasteneckou. Celé toto období je možno rozdělit zhruba na tři etapy:

- I. od založení spolku do konce 1. světové války/ 1868 - 1918/
- II. období první republiky do konce 2. světové války / 1918 – 1945/
- III. doba poválečná / 1945 až do dneška /

U kolébky ochotnického spolku v roce 1868 stáli tři nadšenci – rolník Josef Karlík, řídící učitel Antonín Šlégl a učitel Jan Papáček. Předsedou vzniklého spolku byl Josef Karlík, místopředsedou Václav Jereš, režisérem Jan Papáček, kasíry Antonín Veselý a František Vondra, zapisovatelem a nápovědou Antonín Šlégl. Po zasloužilém zakládajícím členu Antonínu Šléglvi byl spolek roku 1901 pojmenován. Při této příležitosti byla sehraána Vrchlického veselohra Noc na Karlštejně. Nepochybuji o tom, že titíž lidé, kteří vedli ochotníky, zakládali v roce 1860 zmíněnou českou besedu.

V pátek 15. května 1868 byly v Praze zahájeny oslavy kladení základního kamene Národního divadla. Slavnostních okamžiků v Praze se osobně zúčastnil jeden ze zakladatelů spolku Josef Karlík, možná i někteří další občané z Němčic, to se dnes již nedá zjistit. Po 100 letech působí dojemně Karlíkova vlastnoruční poznámka na programu, kterou zaznamenává svůj zážitek: „Dojmy, jichž jsem tenkrát zažil, není mi možno vyličiti, jaké city nitro ovládaly, vypsati není možno, protože řeč naše pro ně žádných pojmů nemá.“ V takovém ovzduší se hrálo divadlo od roku 1868 častěji. Nejstarší dochovalý plakát je z roku 1872 a uvádí Tylovu Lesní pannu. Od založení spolku do 1. světové války tvoří repertoár hry J.K. Tyla, K. Světlé, F.F. Šamberka, J. Vrchlického, A. Jirásky, L. Stroupežnického. Všechna představení byla hojně navštěvována a čistý výtěžek byl věnován na dobročinné účely, např. pohořelým, ve prospěch knihovny, hasičům na nákup nové stříkačky, na harmonium do místní kaple. Za zmínku stojí i dar z výtěžku hry Středem země do Afriky roce 1880 místní škole na zakoupení telegrafního přístroje. Pozoruhodný je čistý výtěžek z Kaisrovy hry Prušáci v Čechách, darovaný v roce 1881 na obnovení vyhořelého Národního divadla. V roce 1908 spolek věnoval výtěžek ze hry Zmatek nad zmatek na postavení české školy v Nové vsi u Lito-myše. Svědčí to o pochopení Němčických pro další potřeby národního významu. I v pozdějších letech se spolek věnoval dobročinnosti, např. Červenému kříži, udržování desky padlým, stavbu koupaliště nebo dar místní škole na vyvažování polévek chudým dětem.

První období je poznamenáno velkým úsilím a nadšením, svízelnou prací při nedostatečném vybavení. Těžko si dovedeme představit ve stísněných poměrech provedení Strakonického dudáka, Maryši, Našich furiantů,

Psohlavců.

Rokem 1914 činnost spolku pro světový válečný konflikt dočasně končí. V době první republiky se činnost spolku značně rozvinula. Vedle her, v nichž se silně chvěje struna vlastenectví, byly často na programu i operety, velmi oblíbené a žádané pro veselé situace a hudební doprovod.

V dochovalé jednatelské knize, vedené od 10. 5. 1928 můžeme sledovat celou řadu pro divadelní spolek významných událostí. Na výročních schůzích bylo vždy věčně vzpomínáno tři zakladatelů, hodnocena činnost spolku za uplynulé období a sledován růst členské základny. Od r. 1931 měl spolek tento počet členů: 1931 – 42, 1932 – 62, 1933 – 72, 1935 – 66, 1944 – 50.

Ve třicátých letech byl divadelní spolek v Němčicích uznáván za nejlepší v okolí. V té době také dosáhl největšího počtu členů. Politické události a nejistota v Evropě v 30. letech jistě ovlivnily tehdejší funkcionáře a přivedly je k rozhodnutí postavit nové jeviště a upravit sál. Stavbě předcházelo jednání s majitelem hostince Josefem Simonem. Bylo zadáno vypracování plánu. Prkna na nové jeviště věnovalo 9 dárců, majitelů lesa, malířskou práci nabídl zdarma Jan Myška, elektroinstalace byla zadána firmě Štusák z Lito-myše. Mecenášskou novou scénu byla slečna Antonie Šlégllová, dcera zakladatele, která v roce 1932 věnovala spolku klavír a později na postavení jeviště částku 46 000 Kč. Dne 13. února 1938 byl zvolen předsedou spolku Josef Stránský, kterému patří zásluha o organizaci stavby scény. Na jaře 1938 se němčičtí ochotníci loučili operetou Okolo rybníka s chatrným starým jevištěm, na němž předvedli celou řadu náročných her. V meziválečném období se nejčastěji objevovalo jméno Josef Částek, Josef Karlík, Václav Částek, Antonín Sedláček, Josef Vytlačil. Hudební doprovod obstarávali místní učitelé Jan Rohrich a Karel Kurz.

Činnost na nové scéně byla zahájena Jiráskovou hrou Vojnarka, již bylo současně oslaveno 70 let trvání spolku. Hraní divadla, to byla v podstatě jediná kulturní činnost, kterou okupační úřady trpěly. Cenzura ztěžovala výběr her. Přesto se hrála například Lucerna, Otec, Divá Bára, Sluneční paseka, Naši Furianti...

Často se hrály operety, při nichž účinkovala rozšířená Hanusova kapela za střídavého vedení Františka Tichovského, Františka Bureše a Josefa Jasanského. Z režisérů se objevují Václav Dočkal, Jaroslav Sedláček, Josef Karlík. V roce 1940 byl režisérem zvolen Jan Karlík, s nímž spolupracovali Josef Divíšek, Josef a Václav Částkové. 10. ledna 1941 bylo schváleno, aby se spolek stal členem Ústřední matice divadelního ochotnictva v Praze. Zhoršující se poměry vlivem války znamenaly postupné omezování ochotnické činnosti a začátkem roku 1945 byla zakázána veškerá divadelní činnost.

Doba poválečná po roce 1945 se zdá být pro spolek dobou krize. Znovunabytá svoboda vedle radosti přinesla ochotníkům i řadu problémů. Osídluje se pohraničí, mnozí členové spolku se stěhovali na nová pracoviště a do nových domovů, došlo i k služebním přeložením. Řady ochotníků řídly. Z 50 členů zbylo pouze 29.

Hned po válce odstoupil dosavadní předseda Josef Stránský a byl zvolen nový výbor v tomto složení: předseda Josef Divíšek, režisér Jan Karlík, jednatel Josef Jasanský, pokladník František Podhajský, hospodář Václav Karlík, kulísní mistr Jan Myška, členy výboru Jan Karlík ml., Václav Částek, Václav Dočkal, Mikuláš Podmele, Jaroslav Farník, Ladislav Povolný, Jaroslav Vytlačil a Jan Voříšek. Repertoár většinou v režii A. Jasanské, J. Karlíka a J. Pavlíše byl zaměřen ke hrám a autorům starším.

Spolek dosáhl velkého úspěchu Maryšou bratří Mrštíků. V okresní soutěži, pořádané Svazem české mládeže, se spolek umístil na 1. místě a za odměnu v květnu 1946 odjel do Nitry na Slovensku, kde sehrál velmi úspěšně 5 pohostinských představení. Tento poválečný zájezd byl nesen snahou po pozitivěm sbratření Čechů a Slováků. Spolek také často hostoval v okolních obcích. V duchu stanov byla snaha obnovit i Silvestra a organizovat koncerty. Ozývaly se hlasy, aby do práce byli zapojeni mladí lidé. Mládež chuť měla, ale bylo potřeba jí pomoci a předat zkušenosti. Byly však i jiné příčiny, které ztěžovaly činnost ochotníků.

V 50. letech došlo u nás ke společenským změnám a divadelní spolek přešel jako divadelní odbor k Osvětové besedě. Z plakátů zmizelo i tradiční záhlaví. Před 1. světovou válkou tvořily záhlaví tyto emblémy: hostinec, stará škola, kaple a uprostřed český lev, od r. 1936 hostinec, nová

škola a uprostřed portrét zakladatele. Čas od času byly nadále načvičovány hry, ale aktivita slábla.

Za 100 let bylo celkem sehráno na 200 her. Při příležitosti 100. výročí trvání spolku bylo vzpomenuáno všech nadšených ochotníků, kteří se jakýmkoliv způsobem zasloužili o rozkvět spolku, o jeho úspěchy, ať to byli ti, kteří hráli, nebo ti, co s kládkou v ruce pomáhali dobrému dílu, nebo spolek podpořili materiálně. Jmenovitě pak v roce 1962 zemřelého Mikuláše Podmela, který v četných hrách obsazoval hlavní role a v r. 1968 zemřelého slepce Josefa Karlika, velkého přítele ochotnického divadla.

Dne 25. a 26. května 1968 oslavili ochotníci v Němčicích 100 let trvání svého spolku slavnostním představením Tylovky Tvrdohlavé ženy. Představení bylo zahájeno áriemi z českých opera skladbami A.Dvořáka v podání V. Pačlíka, člena opery v Opavě za klavírního doprovodu prof. L.Hartmana. Uvedení této dramatické báchorky k tomuto výročí bylo velmi vhodné. Je vyznáním demokratických ideálů, zobrazuje a chce podpořit, jak se ve hře říká, „veliký kvas na zemi, že by mohla z něho veselost vyběhnout, kdyby se našly ruce, kteréž by uměly kvasem zamíchat.“

Tajemství ochotnického divadla odhaleno

Léta jsem přemýšlela nad tím, co nutí lidi stále a stále vystupovat na prkna, která znamenají svět. Co je vede k tomu aby se stále a stále předváděli, dělali ze sebe co nejsou. Peníze? Sláva? Uznání? U profesionálů snad, ale co ochotnický spolek na vesnici s tisícovkou obyvatel, vždyť tady kromě spokojených diváků a večere po představení nehrozí žádná jiná odměna a šance dosáhnout slávy a stát se hvězdou je značně mizivá, řekla bych nulová. Tak proč to ty lidi dělají? Co je nutí k tomu, aby se učili stránky a stránky textů, aby se ve svém volném čase scházeli na úkor rodiny a práce, a připravovali pobavení pro diváky. Navíc se nejedná o žádný módní hit, či výstřelek, protože této činnosti se věnovali již otcové našich otců.

Ve snaze odhalit tento fenomén jsem přijala svoji první divadelní roli. Na zkoušku jsem dorazila plna očekávání. Kdo tu bude? Co se bude dít? Jací jsou ti lidé, které odmla vidám a znám je jako své sousedy a vlastně ani o nich nic nevím.

Vcházím do místnosti, kde je stůl a kolem něho

sedí ostatní herci v čele s režisérem, otvíráme knížky a každý si vyznačí své texty. Čteme. Třese se mi hlas a zakloktávám se. Rudnu. Uklidňuje mě, že ostatní se také občas přechknou. V půlce knížky je nálada uvolněnější a všichni už se usmívají. Padají různé narážky a komentáře. Začíná mi být líto, že se blížíme ke konci knížky. Režisér řekne komentář a chvíli si tam ještě povídáme. První zkouška žádné skandální odhalení nepřinesla, zjistila jsem jen to, že se těším na další zkoušku. Už chodíme po jevišti, učíme se, kam se postavit a co dělat. Po nějaké době zjišťuji, že nám to docela jde. Přichází premiéra. Tréma. Strach. Přicházím do šatny, jsem zelená a je mi špatně od žaludku. Všichni mě uklidňují, radí mi co a jak mám dělat, říkají, že mi pomůžou. Vstupuji na jeviště, cítím knedlík v krku a slyším jak divoče mi bije srdce. Scházím dolů a nic si nepomatuji. Všichni říkají, že to bylo dobré. Uvažuji o tom, že by hraní divadla měli regulérně zařadit mezi adrenalinové sporty někde mezi seskoky s padákem a paragliding.

Občas vypadne někomu text, ale našťástí je tu nápověda (jeden z nejdůležitějších lidí v divadle), a situaci zachraňuje. Občas dojde i na improvizaci. Diváci nic netuší, v zákulisí slyšíme smích a je nám dobře, smích a tleskání diváků je tou největší

Přehled her k významným výročím

1898	Král Václav a jeho kat	- k počtě Antonína Šlégl
1918	Lešetínský kovář	- 50 let trvání spolku
1928	Psohlavci	- 60 let trvání spolku
1930	Samot chrabré květy	- 25 let úmrtí A. Šlégl
1938	Vojnarka	- 70 let trvání spolku
1943	Otec	- 75 let trvání spolku
1947	Měsíc nad řekou	- 70 let Františka Šrámka (vystoupení v Litomyšli)
1948	Lucerna	- 80 let trvání spolku
1950	Vojnarka	- 20 let od smrti A. Jiráska
1958	Probuzenci	- 90 let trvání spolku
1968	Tvrdohlavá žena	- 100 let trvání spolku
1988	Naši furianti	- 120 let trvání spolku
2001	Ferdinand spí	- otevření Kulturního domu v Němčicích

- Z kroniky spolku připravila Věra Doležalová

odměnou.

Přichází poslední opona a s ní směr pocitů, které není možné přesně definovat snad jako úleva, únava, radost, štěstí a trochu i smutek.

Ačkoliv jsem ve svém životě viděla spoustu divadelních her a z pohledu diváka jsem měla pocit, že toho o divadle vím hodně, nevěděla jsem vůbec nic. Zjistila jsem, že hraní má spoustu pravidel, o kterých běžný divák vůbec neví. Už vím, jak důležitou roli hrají lidi v zákulisí, kteří jsou pro diváky neviditelní. Bez nápovědy, zvukaře, osvětlovače, inspicienta atd., by se žádné představení neobešlo.

Měla jsem tu čest poznat „své sousedy“ z jiného pohledu, jako lidi, kteří nejsou zavření ve svých ulitách ale naopak jsou veselí, mají rádi legraci, a umějí si ji udělat i sami ze sebe, vzájemně si pomáhají, rádi se scházejí a na žádné z těchto akcí nechybí příjemný humor, vstřícnost a přátelství.

Toto zjištění mě vedlo k závěru, že tajemstvím ochotnického spolku v Němčicích jsou jeho členové. Chtěla bych spolku Šlégl u příležitosti výročí popřát mnoho lidí, kteří budou stále do divadla tolik zapálení a hlavně mnoho spokojených diváků, protože jen díky nim tento spolek má své opodstatnění.

- MP3

S p o r t

V o l n ý č a s

S příchodem podzimu byla zahájena i nová šachová sezona 2007-2008. Jsme opět zařazeni ve skupině – Krajská soutěž východ, která má celkem 11 účastníků.

Sezonu jsme zahájili domácím utkáním se silným celkem Svitavy B, a pro urputném boji těsně zvítězili 3:2, díky výhrám M. Paila, M. Pětníka a Fr. Myšky. Já a L. Vrbický jsme vyšli naprázdno. V druhém kole jsme zajeli na horkou půdu do sousední Litomyšle k zápasu s TJ Jiskra Litomyšl B. Remiza byla spravedlivá pro oba celky. Zvítězil J. Racek, Fr. Myška, remizoval K. Jasanský, prohrál M. Pěkník a J.Dubišar. Po volnu ve třetím kole jsme doma přivítali jednoho ze slabších soupeřů v soutěži, ŠK Svitavy C, a to jsme potvrdili výhrou 5:0 (bodovali: M. Pail, M. Pěkník, K. Jasanský, Fr. Myška a J. Racek). Toto vítězství nás vyneslo do popředí tabulky, na třetí příčku.

Hodnocení jednotlivců

pořadí	šachovnice	jméno	družstvo	body
1.	2.	Marek Josef	TJ Lanškroun C	3,5/4
2.	8.	Jedlička Eduard	ŠK Svitavy B	3,5/4
3.	4.	Myška František	TJ Sokol Němčice	3,0/3
16.	2.	Pail Milan	TJ Sokol Němčice	2,0/2
17.	1.	Pěkník Milan	TJ Sokol Němčice	2,0/3
20.	6.	Racek Josef	TJ Sokol Němčice	2,0/3
28.	3.	Jasanský Karel	TJ Sokol Němčice	1,5/2

ŠACHY

Tabulka pro 4. kole

P	družstvo	Z	V	R	P	body	výher	skóre
1.	ŠK Svitavy B	4	3	0	1	9	11	13:7
2.	TJ Lanškroun C	4	2	2	0	8	8	11:9
3.	TJ Sokol Němčice	3	2	1	0	7	10	10,5:4,5
4.	TJ Jiskra Litomyšl B	3	2	1	0	7	9	10:5
5.	ŠK Tropic Lanškroun A	3	2	1	0	7	9	9,5:5,5
6.	TJ Štefanides Polička E	4	2	1	1	7	8	11,5:8,5
7.	ŠK Tropic Lanškroun B	4	1	1	2	4	8	9:11
8.	TJ Štefanides Polička D	4	1	1	2	4	5	9,5:10,5
9.	TJ Lanškroun D	3	0	1	2	1	4	5,5:9,5
10.	TJ Lokomotiva Čes. Třeb. C	4	0	1	3	1	4	7:13
11.	ŠK Svitavy C	4	0	0	4	0	2	3,5:16,5

- Ing. Josef Racek

Družstvo	Kol	V	VP	R	PP	P	K	Skóre	Legy	Body
1. Ajeto Svitavy	10	8	1	0	1	0	0	119:63	0:0	27
2. Pink Bull Janov	10	7	2	0	0	1	0	112:70	0:0	25
3. DC S.L.Z.A. Němčice	10	6	1	0	0	3	0	113:68	0:0	20
4. Liga Vyjímečných Svitavy	10	4	0	0	1	5	0	95:86	0:0	13
5. Dart D.A.S. Polička	10	4	0	0	1	5	0	97:84	0:0	13
6. SK Mikuleč	10	4	0	0	0	6	0	93:87	0:0	12
7. Snajpři Bystře	10	3	0	0	1	6	0	95:86	0:0	10
8. Trosky B Litomyšl	10	0	0	0	0	10	8	0:180	0:0	-8

DC S.L.Z.A. Němčice

Přejeme Vám krásné prožití vánočních svátků, bohatého Ježíška a hodně štěstí, zdraví do nového roku 2008.

- Za DC S.L.Z.A. Němčice Miroslav Kadrmas ml.

KRAJSKÝ PŘEBOR MLÁDEŽE V KARATE

20. 10. 2007 – Hradec Králové

Přebor se tento rok konal v Hradci Králové. Oddíl Karatedo Němčice reprezentovali:

Lenka Jůzová
Pavel Suchánek

Blok kata byl poměrně rychle ukončen, závody byly dobře zorganizovány a vše probíhalo hladce. Pavlovi se moc nedařilo, skončil v prvním utkání, ale tentokrát nespletl kata. Lenka prošla hladce do finále, kde jí porazila, což bylo pro všechny přítomné překvapení, litomyšlská Julča Nováková.

Kumite běželo rovněž „jako na drátku“. Kategorie střídala kategorií, v některých byli pouze dva či tři závodníci, takže to šlo rychle. V této části dne se Pavlovi dařilo lépe. Porazil na body (převážně kontry – údery do protipohybu soupeře) všechny své soupeře a získal zlatou medaili a s ní nominaci na Mistrovství ČR. Je to Pavlův dosud největší úspěch a doufáme, že to tímhle umístěním neskončí.

Lenka startovala ve dvou kategoriích - ml. dorostenky do 55 kg a v družstvech za KCK Team Letohrad. Podala poměrně nevyrovnané výkony. V každém souboji byla někdo úplně jiný. Svoji roli zahrála i

Oba dva závodníky určitě spatříme začátkem prosince na Mistrovství ČR v Ústí nad Labem. Předtím budou mít ještě možnost procvičit své schopnosti na závodech v Ústí nad Orlicí. Držíme palce!

- J. Kohák

psychika. Tomu odpovídalo i konečné třetí místo v její kategorii, přestože Lenka má na vítězství podle slov svého trenéra, jen kdyby odhodila předsudky. V soutěži týmu šla Lenka na tatami jenom jednou. Přestože byla aktivnější skončil zápas nerozhodně 1:1 a celkově to znamenalo pro KCK Team druhé místo.

MISTROVSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY

žactvo, dorost a junioři 2007, Ústí nad Labem 1. – 2. 12. 2007

Na vrcholnou soutěž závodního karate byli nominováni z našeho oddílu tři závodníci:

Lucie Sainerová
Lenka Jůzová
Pavel Suchánek

Lucka nemohla startovat z důvodu dlouhodobější léčby bolestivých zad, takže jsme ji z nominace odhlásili, abychom uvolnili místo ostatním adeptům.

Mistrovství České republiky je

dvoudenní turnaj. Lenka startovala ve své kategorii v sobotu a Pavel v neděli. To pro nás znamenalo obstarání noclehu. Nakonec se ochotně nabídli příbuzní Pavla, kteří nám poskytli azyl v nedalekém Děčíně. Děkujeme.

V sobotu ráno jsme vyjžděli v sedm hodin ráno a po čtyřhodinové jízdě a prezentaci na kumite ml. dorostenky do 55 kg nastoupila na zápas Lenka Jůzová. Na svoji soupeřku si věřila, i díky tomu, že ji při jejich posledním setkání, celkem

bez problémů porazila. Bohužel pro Lenku, každý zápas je jiný. Byla sice aktivnější a měla převahu, ale po dvou Lenčiných kontaktech získala soupeřka bod a Lence se už nepodařilo, i přes velké úsilí, skóre srovnat. Soupeřka v následujícím kole vypadla, a to znamenalo konec i pro Lenku. Konec v prvním kole byl pro nás překvapením.

Výsledky z ostatních závodů nasvědčovaly, že by mohla bojovat o medailovou umístění.

Druhý den dostal příležitost Pavel v kategorii starší žáci +60 kg. V této kategorii jsme předpokládali nějaký úspěch, protože bývá zpravidla málo obsazená. Naše očekávání se potvrdilo. Startovalo zde pouze šest závodníků.

Při losování soupeřů dostal Pavel v prvním kole volný los (to znamená automatický postup do dalšího kola bez boje) a jeho další zápas byl již o postup do finálového boje. Pavlův soupeř byl o hlavu větší a snažil se ze začátku bodovat kopy na střední a horní pásmo. To jsme předpokládali. Pavel se držel pokynů trenéra a tyto kopy celkem bez problémů blokoval. Jenom být dobrý v obraně nestačí, a tak Pavel prohrál 2:0. V přímém souboji o třetí místo Pavlovi nenastoupil soupeř. To pro něj znamenalo celkové třetí místo a bronzovou medaili. Umístění „na bedně“ bylo pro Pavla třešničkou na dortu za jeho nejúspěšnější rok v závodním karate.

V posledních třech letech se nám podařilo z každého Mistrovství ČR přivést medailové umístění, i když tento ročník se nevyvíjel podle našich představ.

- J. Kohák

STOLNÍ TENIS ZPRÁVA O ČINNOSTI V ROCE 2007

Jako již každý rok jsme se účastnili 2. podnikové ligy ve stolním tenise neregistrovaných družstev, kde jsme reprezentovali místní podnik Limes.

Soutěže se zúčastnilo 10 družstev, která se vzájemně utkala ve dvou kolech. V tomto ročníku jsme hráli ve složení: Jasanská Petra, Pírk Vlastimil, Rossler Milan a Škeřík Jiří. Nováčkem týmu a výraznou posilou se stal Vlastimil Pírk, který za celou soutěž nenašel přemožitele.

Mužstvo	zápasy	Konečná tabulka				body
		vítězství	remízy	porážky	skóre	
1. Limes Litomyšl	18	17	0	1	143/17	34
2. OSŽ Č.Třebová	18	16	0	2	123/37	32
3. Stiga HC Benátky	18	13	0	5	122/38	26
4. Prima Litomyšl	18	10	1	7	95/95	21
5. Keralit Litomyšl	18	9	3	6	92/68	21
6. TTC Litomyšl	18	7	0	11	73/87	14
7. Peaksport Litomyšl	18	6	1	11	80/80	13
8. Auto Šauer D.Újezd	18	5	3	10	69/91	13
9. Fed. Strojvůdců Č.T	18	2	2	14	60/100	6
10. KMBK Litomyšl	18	0	0	18	43/117	0

Žebříček úspěšnosti (hodnoceno bylo 50 hráčů)

	zápasy	vítězství	procento úspěšnosti
1. Pírk Vlastimil	42	42	100 %
9. Rossler Milan	39	31	79.5 %
12. Škeřík Jiří	45	32	71.1 %
14. Jasanská Petra	35	24	68.6 %

S letošní sezonou jsme mimořádně spokojeni, protože se nám konečně, po několika letech hraní na špičce, podařilo postoupit do 1. podnikové ligy. Cílem pro další sezónu, která právě začala, je tuto ligu udržet.

Dále jsme se zúčastnili několika turnajů v okolí např. ve Sloupnici, v Řetově a Hylvátech, na kterých jsme celkem úspěšně reprezentovali náš oddíl.

I v letošním roce probíhaly pravidelné tréninky. Rádi na nich uvítáme další zájemce o tento nenáročný sport.

Rádi bychom Vás pozvali na již tradiční Vánoční turnaj pro širokou veřejnost, který se uskuteční v sobotu 29.12.2007, pro od dětí od 9.30 a pro dospělé od 13.00 hodin. Turnaj se uskuteční na sále Kulturního domu v Němčicích.

- Ivan Škeřík

NĚMČICKÝ PIVNÍ TRIATLON 2007

Poslední prázdninový pátek se konal 3. ročník Němčického pivního triatlonu. Zázemím pro jeho pořádání se již tradičně stalo fotbalové hřiště a okolí. Závodu se zúčastnilo 9 dětí, 4 ženy a 17 mužů.

Soutěžilo se na tradičních tratích:

- ženy a mládež** – 12 km na kole, 2 km běh, 2x0,5 l pivo/limo
muži – 20 km na kole, 3 km běh, 3x0,5 l pivo
děti (od 5 do 12 let) – 1 km na kole, 300 m běh, 0,2 l limo
 (letos nově vyhlášená kategorie)

Výsledky

Ženy

1. Lenka Jůzová
2. Jiřina Lněničková
3. Petra Jasanská
4. Hana Benešová

Mládež

1. Jakub Mikl
2. Jan Buhr

Muži

1. Martin Gyömbér
2. Milan Rossler
3. Jakub Marek

Děti (5 - 8 let)

1. Ivan Škeřík
2. Dominik Mikl
3. Martin Gyömbér

Děti (8 - 12 let)

1. Robin Šejbl
2. Filip Neuži
3. Stanislav Paar,
4. Marika Šejblová

Velkým přínosem pro nás byl speciálně vyvinutý počítačový program Jana Stránského, který nám velkou měrou ulehčil a zrychlil práci při sčítání výsledků.

Letos nově vyhlášené kategorie dětí se zúčastnilo 7 závodníků, kteří se triatlonu zúčastnili s velkým zápletem a bojovností. V kategorii mužů bylo dosaženo nejlepšího výsledku za dobu trvání triatlonu a to celkovým časem 0:53:35 tradičním vítězem Martinem Gyömbérem.

Děkujeme tímto všem účastníkům, povzbuzujícím fanouškům, fotbalovému oddílu za vynikající obsluhu kiosku, spolupřátelům a v neposlední řadě sponzorům. Zároveň Vás všechny tímto zveme na setkání při 4. ročníku triatlonu, který se bude konat poslední srpnový pátek roku 2008. Doufáme v hojnou účast jak závodníků tak fanoušků.

SPORTU A PIVU ZDAR!

- Ivan Škeřík